

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta

katedra pedagogiky

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Pedagogické projektování pro střední školy – konkretizace na obor kosmetické
služby

Pedagogical design for secondary schools – concretisation to the field of cosmetic
services

Autor: Bc. Diana Lešková, MBA., DiS. et DiS.

Vedoucí práce: PhDr. Helena Marinková, Ph.D.

Studijní program: Učitelství pedagogiky pro střední školy

PRAHA 2024

Odevzdáním této diplomové práce na téma Pedagogické projektování pro střední školy – konkretizace na obor kosmetické služby potvrzuji, že jsem ji vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 12.4.2024

Poděkování

Ráda bych poděkovala mé vedoucí diplomové práce paní PhDr. Heleně Marinkové, Ph.D. za odborné vedení, cenné rady, připomínky, a věnovaný čas, který mi poskytla při jejím psaní. Dále bych ráda poděkovala mé rodině za velkou podporu po celou dobu mého studia

ABSTRAKT

Má diplomová práce na téma Pedagogické projektování pro střední školy – konkretizace na obor kosmetické služby 69-41-I/01, se bude zabývat jak teorií pedagogického projektování tak i jeho praktické implementace do konkrétního středoškolského oboru.

Cílem mé práce je popsat a vysvětlit zásady pedagogického plánování, jeho význam a rozdělení, používané terminologie, práce s klíčovými pedagogickými dokumenty RVP a ŠVP, stanovení cílů a jejich dosahování. Toto budu zpracovávat v teoretické části.

V praktické části tyto informace účelně aplikuji pro obor kosmetické služby vyučovaný na středních odborných školách. Taktéž navrhu vylepšení a vhodné techniky modernizace pro tento konkrétní obor, vhodné pro praktické využití a tím i zkvalitnění vzdělávání budoucích kosmetiček, pomocí nejmodernějších postupů v oboru.

Moje diplomová práce může být použita vyučujícími oboru kosmetické služby, ale i v ostatních oborech pro střední školy, dále v oblasti vzdělávání žáků v oboru kosmetických služeb, tak i v oblasti dalšího vzdělávání vyučujících odborných předmětů kosmetických služeb.

KLÍČOVÁ SLOVA

pedagogické projektování, RVP, ŠVP, odborné vzdělávání, kosmetické služby, inovace v oboru

ABSTRAKT

My thesis on Pedagogical Design for Secondary Schools – Concretion to Cosmetic Services 69-41-I/01 will deal with the theory of pedagogical design as well as its practical implementation into a specific secondary school field.

The aim of my thesis is to describe and explain the principles of pedagogical planning, its meaning and division, the terminology used, working with the key pedagogical documents RVP and SVP, setting goals and achieving them. I will process this in the theoretical part.

In the practical part, I will usefully apply this information for the field of cosmetic services taught in secondary vocational schools. I will also propose improvements and suitable modernization techniques for this specific field, suitable for practical use and thus improving the quality of education of future cosmeticians, using the most modern practices in the field.

My thesis can be used by teachers of the field of cosmetic services, but also in other fields for secondary schools, in the field of education of pupils in the field of cosmetic services, as well as in the field of further education of teachers of professional subjects of cosmetic services.

KEY WORDS

pedagogical design, RVP, SVP, vocational education, cosmetic services, innovation in the field of cosmetic services

Obsah

ÚVOD	8
TEORETICKÁ ČÁST	10
1 Česká vzdělávací soustava	10
2 Kurikulární, strategické a koncepční dokumenty	12
2.1 Strategie 2030+	13
2.2 Rámcové vzdělávací programy	15
2.3 Školní vzdělávací programy	18
2.4 Národní soustava kvalifikací	19
3 Pedagogické projektování	19
PRAKTICKÁ ČÁST	21
4 RVP, obor kosmetické služby	21
4.1 Cíle středního odborného vzdělávání	22
4.2 Kompetence absolventa	24
4.2.1 Klíčové kompetence	24
4.2.2 Odborné kompetence	26
4.2.3 Vazba kurikula odborného vzdělávání na NSK	28
4.2 Profil absolventa	30
4.4 Uplatnění absolventa	37
4.5 Organizace vzdělávání	39
4.6 Kurikulární rámce pro jednotlivé oblasti vzdělávání	41
4.7 Rámcové rozvržení obsahu vzdělávání	50
4.8 Průřezová témata	51
5 Tvorba ŠVP dle RVP	52
5.1 Rozbor konkrétního ŠVP kosmetické služby na pražské SŠ	53
6 Zásady výuky odborných předmětů a praktického výcviku	56
6.1 Materiální vybavení – didaktické pomůcky	58
6.2 Učebnice pro odbornou výuku	61
6.2.1 Funkce a struktura učebnic pro odbornou výuku	62
6.2.2 Kritéria pro učebnice	64
6.3 Inovace výukových materiálů	66
7 Pedagogické projektování výuky	68
7.1 Návrh příprav na vyučování	72
7.1.1 Modelová příprava na vyučování – Kosmetika	72

7.1.2 Pracovní list k modelové přípravě na vyučování – Kosmetika	75
7.1.3 Modelová příprava na vyučování – Odborný výcvik.....	87
7.1.4 Pracovní list k modelové přípravě na vyučování – Odborný výcvik	89
7.1.5 Modelová příprava na vyučování – Zdravověda	91
7.1.6 Pracovní list k modelové přípravě na vyučování – Zdravověda	93
7.1.7 Modelová příprava na vyučování – Materiály.....	98
7.1.8 Pracovní list k modelové přípravě na vyučování – Materiály	100
7.2 Kontrolní cvičení k modelové přípravě na vyučování	103
7.2.1 Kosmetika	103
7.2.2 Odborný výcvik	103
7.2.3 Zdravověda.....	104
7.2.4 Materiály	104
Zdroje.....	106
Seznam tabulek	108
Seznam obrázků	109
Seznam zkratk	109

ÚVOD

Pro svou diplomovou práci jsem si vybrala téma Pedagogické projektování pro střední školy – konkretizace na obor kosmetické služby. V první části budu rozebírat v teoretické rovině pedagogické projektování s ohledem na vysvětlení a popsání zásad pedagogického plánování, jeho význam a rozdělení, používané terminologie, práce s klíčovými pedagogickými dokumenty RVP a ŠVP, stanovení cílů a jejich dosahování.

V druhé části budu aplikovat získané poznatky na konkrétní obor, kterým je obor Kosmetické služby 69-41-L/01. V praktické části i konkrétně navrhnu vylepšení a vhodné techniky modernizace pro tento konkrétní obor, vhodné pro praktické využití a tím i zkvalitnění vzdělávání budoucích kosmetiček, pomocí nejmodernějších postupů a poznatků z tohoto oboru. Projdu RVP pro tento obor, který srovnám s ŠVP jedné pražské střední odborné školy a navrhnu možnosti jejího vylepšení s ohledem na moderní požadavky tohoto oboru. S ohledem na profil absolventa navrhnu možnosti vylepšení výukových metod ke zlepšení dosažení vzdělávacích cílů. Domnívám se, že na zlepšení vzdělávání mají velký vliv učební pomůcky, proto projdu ty, které jsou běžně používané a navrhnu možnosti inovací.

Domnívám se, že má diplomová práce bude přínosná pro vyučující odborného výcviku a praktického vyučování, jak v oboru kosmetické služby, tak i v ostatních středoškolských oborech. Dále v oblasti vzdělávání žáků v oboru kosmetických služeb.

Toto téma je mi velmi blízké, protože již 12 let působím jako odborný lektor v rekvalifikačním centru pro kosmetické obory a ráda bych i začala vyučovat na střední odborné škole služeb. Avšak domnívám se, že systém pedagogického projektování, který se ve školství využívá, není tak aktuální, jak bych si představovala, že by být měl, a taktéž není dostatečně pružný, aby v něm mohlo docházet průběžně k adekvátním inovacím.

Proto bych toto téma ráda více rozpracovala, abych se v této problematice lépe zorientovala a souhrnně předala informace i dalším, kteří o toto téma budou mít zájem.

Chtěla bych se zaměřit na možnosti, které v pedagogickém projektování jsou a jak je lépe a vhodně využít, protože díky kvalitnímu RVP a dobře zpracovaném ŠVP, spolu s vhodnými a moderními učebními pomůckami a metodami, budeme schopni lépe dosahovat výukových cílů a dobře připravených absolventů, kteří budou úspěšní na trhu práce, což je jeden z hlavních výsledků vzdělávacího procesu.

TEORETICKÁ ČÁST

1 Česká vzdělávací soustava

V České republice vzdělávací systém řídí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, tzv. MŠMT, a to podle školského zákona a podle zákona o vysokých školách.

V České republice máme systém povinné školní docházky, který je upraven v Zákonu č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, známý jako Školský zákon.

Předškolní vzdělávání – Poskytují ho mateřské školy, zejména dětem ve věku tří až šesti let, nejdříve však od dvou let věku dítěte. V roce 2017 bylo nově zavedeno povinné plnění posledního předškolního roku, ten se dá plnit v mateřských školách, individuálně (domácí vzdělávání nebo třeba v dětské skupině) nebo kombinovaně.

Základní vzdělání – Následně povinná školní docházka na základní škole čítá 9 let, nejvýše však do 17 let věku žáka. Povinná je pro všechny děti v České republice. Zákonní zástupci jsou zodpovědní za její plnění a v případě, že dítě do školy nedochází, tak se dopouští protiprávního jednání. Základní vzdělání je povinné i pro cizince pobývající na území České republiky bez ohledu na oprávněnost jejich pobytu nebo znalost českého jazyka. Právo na základní vzdělávání je garantováno zákonem a je bezplatné.

Povinná školní docházka začíná ve školním roce od září pro ty děti, které k 31.srpnu daného roku dosáhnou věku 6 let. Děti, které jsou duševně i tělesně vyspělé mohou být za určitých podmínek přijati dříve, naopak děti, které zralé fyzicky nebo psychicky nejsou mohou mít povolen odklad povinné školní docházky a musí ji zahájit nejpozději v roce, ve kterém dovrší věk 8 let.

Standartně je základní docházka rozdělena na 1. a 2. stupeň, přičemž první je 1.-5. třída a druhý 6.-9. třída. Pokud zákonný zástupce nezvolí jinou školu, žák plní povinnou školní docházku na základní škole, která je zřizována obcí nebo svazkem obcí se sídlem ve školském obvodu podle trvalého bydliště- tzv. spádová škola. Část základního vzdělávání mohou poskytovat víceletá gymnázia a konzervatoře. (Portál GOV)

Středoškolské vzdělání – Po dokončení povinné docházky žáci přechází na různé typy středních škol nebo konzervatoří, které se liší v délce studia, jeho náplni i způsobu ukončení. Věk žáků je obvykle patnáct až devatenáct let.

Absolventi po ukončení školy mají:

- střední vzdělání (s vysvědčením)
- střední vzdělání s výučním listem
- střední vzdělání s maturitní zkouškou (ta je předpokladem pro další studium na vyšší odborné nebo vysoké škole)

Dělí se podle kategorie dosaženého vzdělání:

E, H – obory vzdělání s výučním listem

M,L – obory vzdělání s maturitní zkouškou

M/P – vzdělání konzervatoří

M – vzdělání lyceí

J – obory se závěrečným vysvědčením

Pro žáky, kteří již mají střední vzdělání zakončené výučním listem nebo maturitní zkouškou a chtějí si prohloubit kvalifikaci nebo získat další, školy organizují další možnosti vzdělání:

- Nástavbové studium (zakončeno maturitní zkouškou)
- Zkrácené studium pro získání středního vzdělání s maturitní zkouškou
- Zkrácené studium pro získání středního vzdělání s výučním listem

Vyšší odborné vzdělání – Vyšší odborné školství probíhá na státních, soukromých nebo církevních školách, dále i na konzervatořích. Studium je obvykle tříleté a je zakončeno zkouškou (absolutoriem) a obhajobou absolventské práce. Poté absolvent dostává neakademický titul DiS.- diplomovaný specialista. Tento titul se píše za jménem.

Vysokoškolské vzdělání – Vzdělávání na vysokých školách probíhá v akreditovaných oborech na státních a soukromých vysokých školách. V návaznosti na Boloňskou deklaraci jsou ve třech cyklech – bakalářské, magisterské a doktorské studium. Studium je

zakončeno státní zkouškou a obhajobou práce. Po dokončení studia absolvent dostává k užívání akademický titul, který se píše před jménem.

V dnešní době se setkáváme i s dalšími tituly, nejběžnější jsou BBA., MBA, DBA, LL.M., ale je jich mnohem více. Patří mezi profesní tituly a získávají se v navazujícím studiu. Často jsou akreditovány v zahraničí a mají různé vstupní požadavky na předchozí vzdělání i odlišné zakončení. Píší se za jménem.

2 Kurikulární, strategické a koncepční dokumenty

Hlavními nástroji pro vzdělávání v ČR jsou kurikulární dokumenty, které jsou vypracované ministerstvem školství. Jejich hlavní účel je, že jsou v nich stanovené vzdělávací cíle pro další roky, díky čemuž se formuje vzdělávání a směr, kterým se bude v dalších letech ubírat vzdělávací politika. (PRŮCHA, 2002)

Hlavní dokument, ve kterém je upraveno vzdělávání v České republice, je Školský zákon - Zákon 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání. Tento zákon je v účinnosti od roku 2005, v únoru 2015 Poslanecká sněmovna projednala a schválila jeho novelu.

Strategické dokumenty, které již jsou po platnosti, jsou například Strategie vzdělávací politiky 2020, Strategie digitálního vzdělávání do roku 2020, Bílá kniha - Národní program rozvoje vzdělání v ČR a další.

Aktuálně platné dokumenty jsou:

- Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2030+
- Strategický záměr ministerstva pro oblast vysokých škol na období od roku 2021

- Dlouhodobé záměry vzdělávací politiky ČR
- Mládež v pohybu a ve zdraví 2024-2028

2.1 Strategie 2030+

„Strategie 2030+ je klíčový dokument pro rozvoj vzdělávací soustavy České republiky v dekádě 2020–2030+. Cílem je modernizovat vzdělávací systém Česka v oblasti regionálního školství, zájmového a neformálního vzdělávání a celoživotního učení, připravit ho na nové výzvy a zároveň řešit problémy, které v českém školství přetrvávají“

(web MŠMT)

Mezi kurikulární dokument patří například Strategie 2030+, což je dokument, který byl vydán v roce 2020 a nahradil v minulosti platný dokument zvaný Bílá kniha.

V tomto dokumentu jsou sepsané vzdělávací plány a směry, kterými by se výuka měla ubírat. Jsou v něm stanovené kompetence, které by se u žáků měly prohlubovat a jak toho docílit. Hlavním úkolem Strategie 2030+ je stanovit směr rozvoje školství, jeho financování a plán investic pro příští desetiletí, tj. 2020-2030+.

„Chceme, aby se podařilo vytyčené cíle Strategie 2030+ naplnit, a proto postupujeme projektově. Jsou stanovena tři implementační období, která budou mít jasně určeny své konkrétní cíle s harmonogramem, výstupy a indikátory, díky kterým bude možno zhodnotit jejich plnění.“

(web MŠMT)

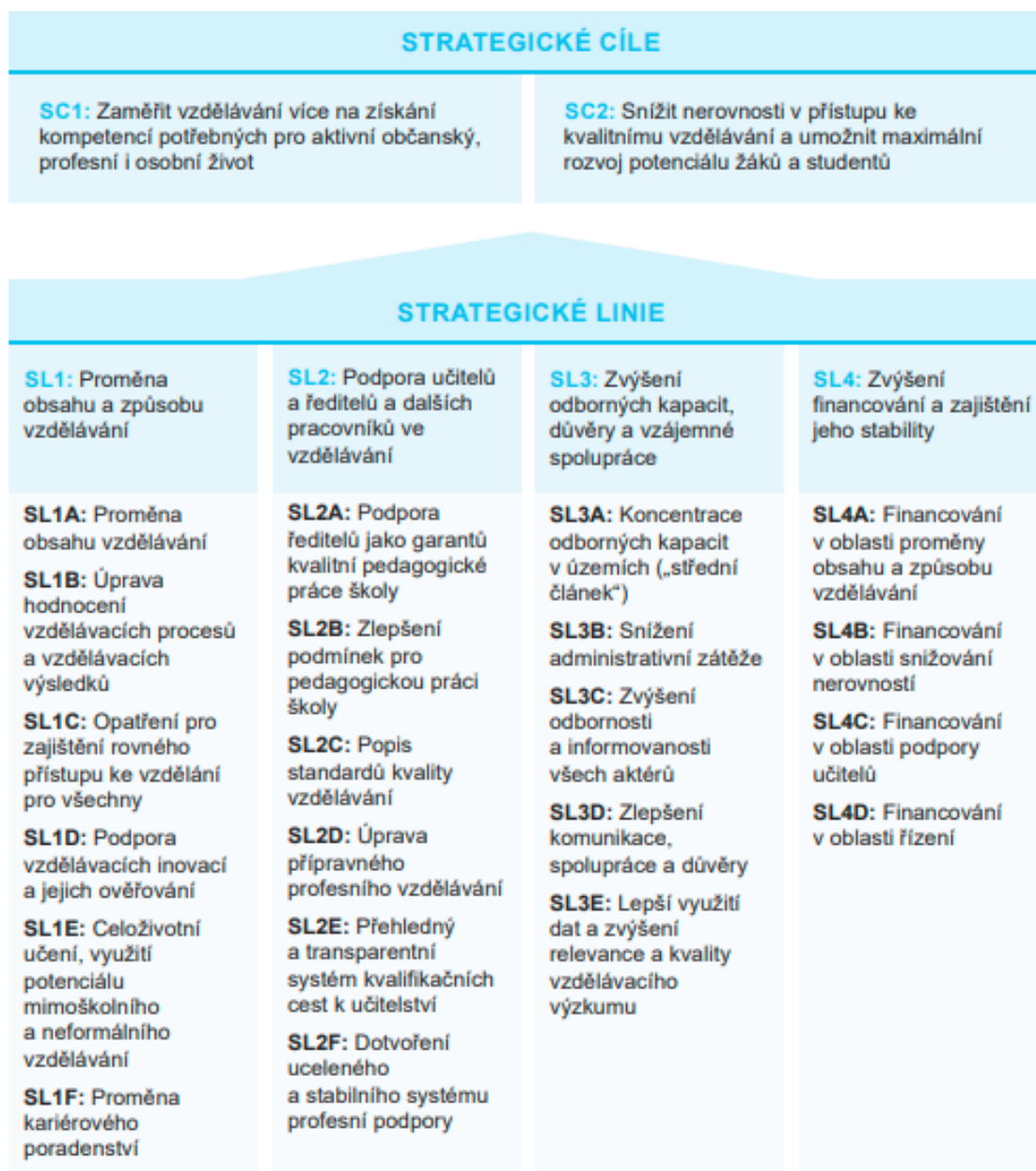
V tomto dokumentu jsou stanoveny dva strategické cíle:

- 1) Zaměřit vzdělávání více na získávání kompetencí potřebných pro aktivní občanský, profesní i osobní život
- 2) Snížit nerovnosti v přístupu ke kvalitnímu vzdělávání a umožnit maximální rozvoj potenciálu dětí, žáků a studentů

(web MŠMT)

Pět strategických linií v dokumentu:

- 1) Proměna obsahu, způsobů a hodnocení vzdělávání
- 2) Rovný přístup ke kvalitnímu vzdělávání
- 3) Podpora pedagogických pracovníků
- 4) Zvýšení odborných kapacit, důvěry a vzájemné spolupráce
- 5) Zvýšení financování a zajištění jeho stability

(Obr.1- Schéma Strategie 2030+)

2.2 Rámcové vzdělávací programy

„Dle zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) jsou kurikulární dokumenty tvořeny na dvou úrovních: státní – v podobě rámcových vzdělávacích programů (RVP) a školní – v podobě školních vzdělávacích programů (ŠVP), podle kterých se uskutečňuje vzdělávání v konkrétní škole. Nový systém tvorby vzdělávacích programů je pouze jedním z článků kurikulární reformy. Dalším je změna vlastního procesu výuky, její modernizace s cílem zlepšit kvalitu vzdělávání a připravenost žáků na život v 21. století.“

(RVP pro obor vzdělávání Kosmetické služby)

RVP, neboli rámcové vzdělávací programy, tvoří obecně závazný rámec pro ŠVP, školní vzdělávací programy, všech škol a všech oborů vzdělávání- od předškolního, základního, základního uměleckého, jazykového i středního vzdělávání. Do vzdělávání v ČR je zavedl Školský zákon. Vydává je MŠMT.

RVP vymezuje kurikulum jako „projekt, program či plán záměrného vzdělávacího působení, tak jeho obsahovou náplň a zároveň dosažený výsledek v podobě zkušeností, které jedinec během realizace kurikula získá“

(Koťátková, 2014, s. 47).

„Pedagogický dokument, program, projekt či plán záměrného vzdělávacího působení stanovující cíle, obsah, podmínky a očekávané výsledky vzdělávání“

(Koťátková, 2014, s. 47).

Rámcové vzdělávací programy pro střední odborné školy jsou státem vydávané kurikulární pedagogické dokumenty, ve kterých jsou stanoveny požadavky na vzdělávání žáků v konkrétních jednotlivých oborech i stupních vzdělávání. Jsou v nich stanoveny vzdělávací cíle, kterých žák během studia musí dosáhnout. Obsahují základní podmínky pro realizaci vzdělávání, jeho obsahy a závazná pravidla pro tvorbu ŠVP.

Rámcové vzdělávací programy stanoví:

- konkrétní cíle, formy, délku a povinný obsah vzdělávání
- organizační uspořádání, profesní profil, podmínky průběhu vzdělávání, ukončování vzdělávání
- zásady pro tvorbu školních vzdělávacích programů
- podmínky pro vzdělávání žáků s SVP – speciálními vzdělávacími potřebami
- nezbytné materiální, personální i organizační podmínky
- podmínky BOZP – bezpečnost a ochrana zdraví při práci

Rámcový vzdělávací program musí:

- odpovídat nejnovějším poznatkům z vědních disciplín, předat jejich základy a praktické využití
- odpovídat nejnovějším poznatkům z psychologie a pedagogiky, využívat účinných metod, organizovat vzdělávání dětí přiměřeně jejich zralosti, schopnostem, dovednostem a věku

Klíčové kompetence stanovené RVP:

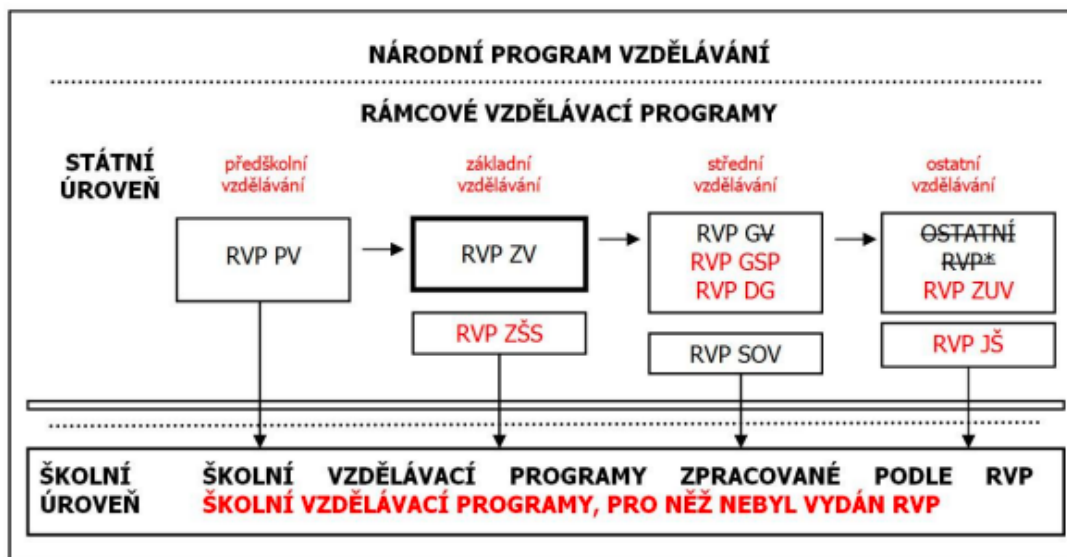
- kompetence k učení
- kompetenci k řešení problémů
- kompetenci komunikativní
- kompetenci sociální a personální
- kompetenci občanskou
- kompetenci k podnikavosti

Každá výše uvedená oblast je v RVP rozepsána:

- záměr – úmysl pedagoga při rozvoji žáka v dané oblasti
- dílčí vzdělávací cíle – cíle vzdělávacího procesu
- vzdělávací nabídku – činnosti, které vedou k dosahování vzdělávacích cílů
- očekávané výstupy – dovednosti a postoje, které dítě na konci vzdělávacího úseku zvládne
- rizika - upozorňují pedagogy na příčiny neúspěchu při plnění cílů

(Smolíková, 2004).

Aktuálně dochází k revizi rámcových vzdělávacích programů. Národní ústav pro vzdělávání, v současné době Národní pedagogický institut, vypracoval mezi roky 2007 až 2012 rámcové vzdělávací programy pro 283 oborů středního odborného vzdělávání. Ty sloužily školám jako podklad pro jejich vlastní tvorbu Školních vzdělávacích programů. (web Revize sov edu)

Legenda:

RVP PV – Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání

RVP ZV – Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání

RVP – ZŠS – Rámcový vzdělávací program pro obor vzdělání základní škola speciální

RVP G – Rámcový vzdělávací program pro Gymnázia

RVP GSP – Rámcový vzdělávací program pro Gymnázia se sportovní přípravou

RVP DG – Rámcový vzdělávací program pro dvojjazyčná Gymnázia

RVP SOV – Rámcový vzdělávací program pro střední odborné vzdělání

RVP ZUV – Rámcový vzdělávací program pro základní umělecké vzdělání

RVP JŠ – Rámcový vzdělávací program pro jazykové školy

(Obr. 2 – Systém kurikulárních dokumentů ČR, Metodický portál RVP)

Jedná se o schéma změn, kterými RVP, jakožto kurikulární dokumenty, procházely.

2.3 Školní vzdělávací programy

Školní vzdělávací programy, zkráceně ŠVP, vychází na základě rámcového vzdělávacího programu a pravidlech v nich stanovených. Jedná se o stěžejní pedagogický dokument školy, na jehož základě škola realizuje vzdělávání v daném oboru vzdělání. Je povinnou součástí dokumentace školy. Tvorba ŠVP je plně v kompetenci ředitele školy, který je odpovědný jak za kvalitu ŠVP, tak za úroveň jeho realizace. ŠVP musí být zpřístupněn veřejnosti. Školní vzdělávací program může být zpracován jako standardní (klasický), tj. na základě vyučovacích předmětů a učebních osnov, nebo jako modulový.

(Syslová, Borkovcová, Průcha, 2014)

Školní vzdělávací program vždy:

- Schvaluje a vydává ho ředitel školy
- Musí být veřejně k dispozici k nahlédnutí, na přístupném místě ve škole nebo například na internetových stránkách školy
- Nahlížet do něj může kdokoliv, včetně pořizování opisů z něj, případně ho za cenu obvyklou na místě obdržet v kopii.

Školní vzdělávací program obsahuje:

- úvodní identifikační údaje (základní údaje o škole, název, adresa, IČ, obor vzdělávání, jméno ředitele, kontakt)
- profil absolventa
- charakteristiku vzdělávacího programu
- učební plán
- přehled rozpracování obsahu vzdělávání v RVP do ŠVP
- učební osnovy pro všechny předměty uvedené v učebním plánu nebo vzdělávací moduly, popř. i ukázkou žakovského projektu na podporu rozvoje klíčových kompetencí
- Konkrétní cíle vzdělávání

- Obsah, formu, délku a časový harmonogram plánovaného vzdělávání
- Podmínky pro přijímání uchazečů do studia
- Podmínky pro hodnocení v průběhu studia
- Způsob ukončování vzdělávání, včetně specifikování dokladu o ukončeném vzdělání (pokud se bude vydávat)
- Podmínky pro vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami
- Provozní podmínky školy- ekonomické, personální a materiální řešení
- Charakteristiku spolupráce se sociálními partnery při realizaci daného ŠVP
- Podmínky BOZP- bezpečnost a ochrana zdraví při práci
- Požárně bezpečnostní řešení

2.4 Národní soustava kvalifikací

Národní soustava kvalifikací je systém, ve kterém je ke každé kvalifikaci vypracován standard, včetně popisu způsobilosti pro výkon nějaké činnosti, hodnotící standardy a kritéria pro ověření způsobilosti. Národní soustava kvalifikací uceleně předává informace o potřebné kvalifikaci a jejím získání včetně nutného vzdělání. Každé povolání v ní má zahrnuté potřebné kompetence pro výkon povolání.

Nachází se kompletně veřejně v online verzi na webu <https://www.narodnikvalifikace.cz/>

3 Pedagogické projektování

„Projektováním míníme plánování, které vede k nějaké realizaci, řeší nějakou konkrétní situaci, dosahuje stanoveného cíle a to na základě zjištěných skutečností...“

(Prášilová, 2006)

Pedagogické projektování můžeme vnímat jako postupy plánování využitelné pro přípravu různých pedagogických projektů. Tyto projekty mohou být na různé míře obecnosti/konkrétnosti (např. rámcový vzdělávací program, školní vzdělávací program, tematický plán, příprava na vyučovací jednotku) a při jejich zpracování jsou využívány různé didaktické kategorie (např. cíl, učivo, kompetence, výsledky učení, postupy ověřování, kritéria hodnocení).

V učebních dokumentech byl důraz kladen na učivo, které bylo rozpracováno do tematických celků a osnovných hesel – cíle, kterých měli žáci dosáhnout či kompetence, kterými měli disponovat, stanovoval vyučující na základě didaktické analýzy učiva. Stávající rámcové vzdělávací programy středního odborného vzdělávání zahrnují jak výsledky učení, tedy popis toho, co má žák umět a znát, tak učivo, které je prostředkem pro dosažení stanovených výsledků učení.

Nově připravované rámcové vzdělávací programy středního odborného vzdělávání jsou v odborné složce založeny na kompetencích. Otázkou je, jak školy budou schopné s takto koncipovanými pedagogickými dokumenty pracovat.

Aktivity mají rozvíjet žáky nejen s ohledem na jejich vědomosti, ale je potřeba dítě připravovat ve všech oblastech – kognitivních, sociálních, psychomotorických atd. Díky tomu může vyučující pružněji reagovat a uzpůsobovat výuku dané skupině žáků.

(Burkovičová, 2008, s.)

V následném schématu jsou ukázány jednotlivé dílčí části pedagogického projektování:

Obr. 3- Pedagogické projektování

PRAKTICKÁ ČÁST

4 RVP, obor kosmetické služby

Hlavní pro definování rámcových vzdělávacích programů je určení jejich funkce:

„Dle zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) jsou kurikulární dokumenty tvořeny na dvou úrovních: státní – v podobě rámcových vzdělávacích programů (RVP) a školní – v podobě školních vzdělávacích programů (ŠVP), podle kterých se uskutečňuje vzdělávání v konkrétní škole. Nový systém tvorby vzdělávacích programů je pouze jedním z článků kurikulární reformy. Dalším je změna vlastního procesu výuky, její modernizace s cílem zlepšit kvalitu vzdělávání a připravenost žáků na život v 21. století.“

(RVP, obor vzdělávání kosmetické služby)

Rámcové vzdělávací programy pro střední školy jsou státem vydané kurikulární dokumenty, které určují rozsah a cíle, včetně požadavků na vzdělání, pro všechny stupně a obory vzdělávání. Na jejich podkladu dále školy vypracovávají školní vzdělávací programy, za jejichž schvalování je zodpovědný ředitel školy. Tyto dokumenty jsou stěžejní pro veškeré pedagogické projektování výuky.

Rámcové vzdělávací programy jsou vypracovány pro všechny obory vzdělávání dle nové soustavy oborů vzdělání – dle Nařízení vlády č. 211/2010 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů.

Nové rámcové vzdělávací programy vycházejí ze čtyř základních cílů nezbytných ve 21.stol, nazývají se Delorsovy cíle:

- Učit se poznávat

- Učit se učit
- Učit se být
- Učit se žít s ostatními

Těchto cílů chce dosahovat pomocí kvalitního působení na žáky, se snahou rozvíjet jejich klíčové kompetence. Obzvláště v odborném vzdělávání byla v minulosti hlavně snaha působit na kompetence odborné a další výchovně vzdělávací působení bylo upozaděno.

Dodnes si mnoho lidí myslí, že učitel má na střední škole pouze přednášet látku, ale dnešní pedagogika a její vnímání už by měla být mnohem dál. K tomu směřuje i tendence RVP, která již necílí na učení podle osnov, ale na dosahování výchovně vzdělávacích cílů.

Učivo proto není cílem, nýbrž prostředkem k dosahování potřebných schopností a vědomostí.

Rámcové vzdělávací programy přikládají velký význam všeobecnému vzdělávání, protože věří v to, že jeho zvládnutí je správným základem pro celoživotní vzdělávání a porozumění jevům v rychle se vyvíjející společnosti. Proto je potřebnou součástí gramotnost čtenářská, digitální, finanční i další. RVP pro střední školy v těchto oblastech plynule navazuje na rozvoj všeobecného vzdělávání na základních školách. V RVP je pracováno s průřezovými tématy v předmětech Občan v demokratické společnosti, Člověk a životní prostředí, Člověk a svět práce, Informační a komunikační technologie. Oblasti všeobecného vzdělávání jsou jednotné pro všechny školy pro stejný stupeň vzdělávání.

Mimo všeobecné vzdělávání stanovuje také odborné vzdělávání na středních odborných školách, to však je zpracováno samostatně pro každý studijní obor.

4.1 Cíle středního odborného vzdělávání

Obecným cílem středního odborného vzdělávání je předat žákům do života kompetence, které pro něj budou přínosné nejen v profesním, ale i v soukromém a rodinném životě. Vede žáky k zodpovědnému přístupu k sobě i společnosti. V souladu s cíli vzdělávání ve

21. století se uznává koncept čtyř Delorsových cílů. Tyto cíle se v mnohém propojují a doplňují.

- Učit se poznávat – získat potřebné nástroje pro zájem o učení, poznávání okolního světa, zajímat se o novinky a vývoj okolo nás, adekvátně kriticky smýšlet o aktuálním dění, dedukovat závěry ze získaných podnětů, umět si získat potřebné informace a vyhodnotit je. Tato část vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci rozvíjely své myšlenkové operace, trénovaly svou paměť, schopnosti koncentrace na učení, schopnost práce s informacemi od jejich získání, přes třídění až po syntézu. Prohlubuje povědomí o světě, ve kterém žijeme a jak cíleně působit udržitelně. Patří sem celoživotní sebevzdělávání, a to nejen s ohledem na odbornost v práci, potřebnou k odbornému výkonu profese.
- Učit se pracovat a jednat – zahrnuje jak osobní tak pracovní sféru života, schopnost naučit se vyhodnocovat a řešit různé situace, včetně komplikovaných, umět efektivně pracovat jako jednotlivec, ve dvojicích i ve skupinách. Tento cíl má formovat aktivního jedince, který zvládá řešit různé situace za různých podmínek. Rozvíjí aktivní postoj k pracovní morálce. Formuje schopnost přizpůsobovat se potřebám změn na trhu práce. Pracuje s výchovou žáků tak, aby byli cílevědomí, zodpovědní a vytrvalí, směřovali aktivně k seberealizaci, ale i zvládali konstruktivní kritiku.
- Učit se být – porozumění sám sobě, hledání správného směru a tomu, jak reálně nastavovat a dosahovat cílů. Vede žáky k zodpovědnosti za dodržení běžných sociálně uznávaných morálních hodnot. Rozvíjí tělesné i duševní schopnosti žáků. Podporuje cílené smýšlení o životních krocích a následné přijímání výsledků, ať už pozitivních nebo negativních, včetně zdravé sebekritiky. Důležitý je rozvoj kritického vyhodnocování informací, které žák získává a umění zpracovat pozitivní i negativní zprávy. Kultivuje estetické vnímání a důležitost vlastní kultury. Je potřebné umět pracovat se svými nadáními pro jejich rozvoj a naučit se pracovat se svými nedostatky tak, aby nás neovlivňovaly negativně více, než je potřeba.
- Učit se žít společně – dovednost vedoucí ke kvalitnímu sociálnímu soužití, včetně pomoci ve skupinách a komunitách, najít svého místa ve společnosti. Tento cíl má žáky naučit, jak si vážit hodnoty života svého i ostatních, respektu a mezilidskému

soužití, důležitosti kvalitní komunikace. Vytváření plnohodnotných vztahů s partnerem, rodinou, přáteli, klienty a komunitou. Sžití se sám se sebou, ostatními i přírodou. Vede žáky k vnímání úcty k stáří a toleranci mládí. Podporuje vnímání a upevňování lokálních zvyklostí a tradic, ale i respekt k odlišnostem ostatních. Cílí na aktivní občanské zapojování.

4.2 Kompetence absolventa

Kompetence je pojem, se kterým se setkáme v pedagogice a kurikulárních dokumentech. Podstatou získání kompetencí je, že žákům by nemělo být pouze předáváno učivo, nýbrž celé osvojení návyků k učení i sociálnímu soukromému i pracovnímu životu. Proto mezi kompetence řadíme schopnosti, dovednosti, znalosti, životní postoje a hodnoty, pro celý jeho život ve všech úrovních. Kompetence získávané ve škole dělíme na klíčové a odborné.

4.2.1 Klíčové kompetence

Klíčové kompetence jsou podle definice stanovené v rámcovém vzdělávacím programu takové schopnosti, dovednosti, znalosti a hodnoty, jejichž soubor je zásadní pro rozvoj osobnosti člověka a jeho enkulturaci, včetně pracovního zařazení. Netýkají se přímo schopností potřebných pro výkon povolání.

Proto na klíčové kompetence nahlížíme jako na veškeré získané názory a hodnotové postoje, které si studující osvojí během školní docházky. Řadí se sem třeba schopnost učení, vhodné řešení problémů, mezilidskou komunikaci, Vymezení si hodnot a životních postojů vedoucí k zodpovědnému životnímu stylu.

- Kompetence k učení – řadíme sem pozitivní přístup k získávání a učení se nových informací, schopnost rozlišovat a vyhodnocovat různé informace a dělat si výpisky

důležitých informací z výkladu, schopnost uspořádání učení informací a dat dle jejich priorit, zvládnání různých techniky učení, schopnost vyhledávání potřebných informací a jejich efektivní aplikaci, práce s textem a jeho porozumění, sebereflexe a sebehodnocení při učení a dosahování stanovených cílů, schopnost přijmout hodnocení výsledků naší práce od druhé osoby (např. vyučujícího).

- Kompetence k řešení problémů – jedná se o důležitou kompetenci pro běžné řešení pracovních i osobních problémů, které v životě potkáváme. Směřuje k identifikování a vyhodnocování problémů, dohledání informací k danému problému a zpracování řešení problému. Následné posouzení svých postupů, včetně odůvodnění a ověření jejich správnosti a vhodnosti. Je důležité se naučit, že se s problémy člověk nemusí trápit sám a není nic špatného se obrátit o pomoc na další osobu nebo skupinu osob.
- Komunikativní kompetence – dovednost kvalitní mezilidské komunikace je důležitou životní schopností, která usnadňuje pracovní i soukromý život. Zahrnuje dovednost přesné, srozumitelné a cílené formy mluvy, která souvisle a adekvátní formou zprostředkovává předání informací. Kultivovaná mluva vede k dobré sebe prezentaci. Využívá se při mluvené i psané formě. Způsob komunikace a její úroveň je vhodné upravit osobě se kterou komunikujeme, aby nedocházelo k nepochopení. Do komunikace řadíme i nonverbální projevy, jako jsou postoj, haptika, gestika a další. Do této kompetence řadíme i zvládnutí dalšího než mateřského jazyka.
- Personální a sociální kompetence – do této kategorie kompetencí řadíme stanovování cílů a priorit, jejich vyhodnocení, včetně relevance, dále odpovědný vztah k sobě i lidem ve svém okolí. Potřebná je tato kompetence hlavně pro dobré mezilidské vztahy s lidmi ve svém okolí, přecházení konfliktů nebo jejich řešení.
- Občanské kompetence a kulturní povědomí – tyto kompetence nás vedou k budování a uznávání hodnot, tradic a kulturních zvyklostí jak našich, tak i k tolerování odlišných, což je v dnešním multikulturním světě potřeba.
- Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám – jedná se o soubor kompetencí vedoucí ke kvalitnímu uplatnění na trhu práce. Patří sem jak pracovní zařazení zaměstnaneckého typu, tak i budování vlastních podnikatelských

aktivit. Je potřeba sebekriticky umět zhodnotit, který způsob práce je pro nás vhodnější s přínosnější.

- Matematické kompetence – patří sem například finanční gramotnost a efektivní využívání matematických dovedností v různých životních situacích
- Digitální kompetence – směřuje k tomu, aby absolventi oboru uměli ovládat digitální technologie, využívat je k vyhledávání potřebných informací, tak i třeba k sebezprezentaci a reklamě na svou práci.

4.2.2 Odborné kompetence

Mezi odborné kompetence řadíme veškeré činnosti, dovednosti a vědomosti odborného rázu, které si žák má osvojit při studiu a bude je potřebovat pro vykonávání své práce.

Žáci by měli při studiu i následně v pracovním životě:

- Dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci – je důležité, aby žáci chápali nezbytnost bezpečnosti práce, která vede k ochraně zdraví jejich i klientů. Je bezprostředně nutné dodržování zásad BOZP a požární ochrany. Je důležité dodržovat zásady osobní i pracovní hygieny. Je důležité mít bezpečně udělané rozvody elektřiny v provozovně a všechny elektrické spotřebiče mít zkontrolované s revizní zprávou. Zaměstnanci musí být pravidelně řádně poučeni na zásady bezpečnosti práce. Žáci znají systém péče o zdraví a preventivně působí na to své. Žáci mají potřebné vědomosti o zásadách první pomoci a ošetření úrazů, naučí se rozpoznat různá onemocnění kůže a kožních adnex, takového klienta neošetřit a vhodně odkázat pro léčbu k lékaři.
- Usilovat o nejvyšší kvalitu své práce, výrobků nebo služeb – pouze dobré služby vedou ke spokojeným zákazníkům. V konkurenčním prostředí je vysoká kvalita služeb jedinou cestou pro dlouhodobé pracovní uplatnění. Je důležité dodržovat standardy péče a dále se věnovat sebevzdělávání, pro jejich stabilní nebo zlepšující se úroveň.

- Jednat ekonomicky a v souladu se strategií udržitelného rozvoje – je důležité si uvědomit hodnotu času a své práce, dobře kalkulovat hodnotu svých služeb a produktů. Pouze finančně dobře nastavené ohodnocení může vést k dlouhodobému pracovnímu uspokojení. Důležité je přistupovat zodpovědně k finančním i ostatním zdrojům. Pro pracovní život je důležitá finanční gramotnost. Žáci se naučí zvládat potřebné administrativní úkony nutné k samostatnému podnikání, zahrnující kalkulaci a tvorbu ceníku, vyřizování potřebných náležitostí na úřadech, vybírání dodavatele, vyřizování obchodních písemností, zvládání základů účetnictví.
- Vykonávat odborně činnosti při poskytování kosmetických služeb – během studia na škole se žáci naučí činnosti potřebné k jejich práci v kosmetickém salonu. Patří sem ošetření pleti obličeje, krku a dekoltu, líčení denní, večerní, svatební a fantazijní, manikúra včetně nehtové modeláže a pedikúra včetně nehtové modeláže. V dnešní době je také nutné, aby absolventi uměli pracovat s kosmetickými přístroji, které jsou v salonech běžně používané. Žáci umí edukovat klientky o sebekéči s ohledem na jejich vzhled a zdravý životní styl. Je důležité, aby již při školních praxích byli žáci vedeni k samostatnosti na pracovišti. Důležité je celoživotní vzdělávání a zájem o obor a jeho novinky.
- Volit a používat přípravky v souladu s technologickými postupy – žáci vhodně volí kosmetické produkty dle stavu a potřeb kůže, uplatňují požadavky na estetično, bezpečně manipulují s kosmetickými produkty a vhodně je uskladňují a používají, hlídají expirace produktů, sledují nabídku nových typů kosmetických produktů a jejich použití, motivují a edukují klienty ohledně domácí péče
- Uplatňovat zdravotní a estetické požadavky a zásady hygieny při poskytování kosmetických služeb – žáci umí rozpoznat závažná a infekční onemocnění kůže, nehtů rukou nebo nohou, vlasů, chlupů, včetně obočí a řas, a klienta odkázat vhodným způsobem co nejdříve k lékaři. Posoudí vhodnost ošetření takového klienta, infekční klienty neošetřují. Důsledně dodržují hygienické zásady v souladu s provozním řádem. Dodržují zásady osobní i pracovní hygieny. Propagují zdravý životní styl, správnou výživu a sebekéči. Rozvíjí celoživotně své estetické cítění.
- Jednat se s zákazníky, spolupracovníky a obchodními partnery – žáci mají profesionální a kultivovaný projev jak ve vztahu ke klientům, tak i k dodavatelům nebo spolupracovníkům. Vhodně navazují se zákazníky kontakt, umí s nimi hovořit,

- vytvářet příjemnou atmosféru, chovají se v profesionální rovině. Zvládají předcházet, nebo případně řešit problémové situace, reklamace či další spory. Znají techniky uvolňování stresu, duševní hygieny a předcházení syndromu vyhoření. Zajímají se o psychologii, komunikaci, o svou osobnost po duševní i vnější stránce
- Vykonávat obchodně-podnikatelské aktivity v kosmetických službách – žáci se během školy seznámí s marketingovými nástroji pro propagaci své práce, jsou schopni vyhodnotit trh s obdobnými službami v dané lokalitě a výsledky využít, znají potřebné zásady ekonomického fungování provozovny, orientují se v právní problematice s ohledem na provoz salonu, jsou schopni sjednávat nákup produktů pro práci. Umí si kalkulovat ceny služeb i produktů domácí péče na prodej. Zvládají napsat a vyřizovat obchodní písemnosti, využívají počítačové programy v rozsahu potřeb pro provoz kosmetického salonu.

4.2.3 Vazba kurikula odborného vzdělávání na NSK

Národní soustava kvalifikací charakterizuje požadované kompetence absolventů, proto odborné kompetence v rámcovém vzdělávacím programu toto reflektují s ohledem na požadavky trhu práce. V NSK jsou stanoveny kvalifikační standardy a kompetence pro profesní kvalifikaci. Je vhodné, aby školy plánovaly školní vzdělávací program s ohledem na požadavky trhu práce v daném regionu, obzvláště při plánování praktické přípravy, dle NSK – Profesionální kvalifikace Kosmetička (kód: 69-99-M/13).

Nejnovější standardy jsou platné od 30.8.2023.

Kvalifikační standard zahrnuje soubor kategorií, u každé jsou dále rozděleny kritéria hodnocení a způsob jejich ověření.

Kvalifikační standard

Název odborné způsobilosti	Úroveň
+ Posuzování stavu pleti	4 ●●●●○○○○
+ Provádění povrchového čištění pleti, napařování nebo změkčování pleti	4 ●●●●○○○○
+ Provádění hloubkového čištění pleti	4 ●●●●○○○○
+ Odstraňování chloupků	4 ●●●●○○○○
+ Provádění ruční kosmetické masáže obličeje, krku a dekoltu	4 ●●●●○○○○
+ Aplikace pleťových masek a zábalů	4 ●●●●○○○○
+ Odbarvování chloupků, barvení řas a obočí	4 ●●●●○○○○
+ Provádění denního, večerního a fantazijního líčení	4 ●●●●○○○○
+ Poskytování poradenství v oblasti kosmetického ošetřování pleti	4 ●●●●○○○○
+ Poskytování poradenství v oblasti dekorativní kosmetiky, vizážistiky a barevné typologie	4 ●●●●○○○○
+ Provádění vyúčtování služeb	3 ●●●○○○○○
+ Vykonávání hygienicko-sanitární činnosti podle provozního řádu	3 ●●●○○○○○
+ Objednávání přípravků, pracovního materiálu a pomůcek pro péči o pleť	3 ●●●○○○○○
+ Poskytování první pomoci klientům při péči o tělo	3 ●●●○○○○○

(Tab. 1- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

4.2 Profil absolventa

Profil absolventa slouží jako informační nástroj pro zaměstnavatele, úřady práce, zájemce o další vzdělávání a instituce poskytující profesní poradenství. Poskytuje podrobné informace o odborných a osobnostních kvalitách absolventa a specifikuje pracovní činnosti, pro které bude absolvent připravován. Koncept a obsah celého vzdělávacího programu jsou odvozeny právě z tohoto profilu. Dále specifikuje kompetence, které absolvent získá během svého vzdělávání, a výsledky vzdělávání, které jsou vymezeny v Rámcovém vzdělávacím programu (RVP) z hlediska cílů a záměrů školy.

Profil absolventa obsahuje každý školní vzdělávací program a vychází z podkladů v rámcových vzdělávacích programech a národní soustavy kvalifikací – viz výše uvedená tabulka kvalifikačního standardu. V NSK jsou vypsány jak odborné kompetence, tak jejich rozdělení na dílčí kompetence a způsob jejich ověřování.

Profil absolventa je stanoven pro každý obor vzdělávání, dále budu vycházet z profilu absolventa pro obor kosmetické služby, kód 69-41-L/01.

Posuzování stavu pleti klienta

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Zjistit a vyhodnotit aktuální stav pleti klienta	Ústní ověření a praktické předvedení
Vyplnit klientskou kartu	Praktické předvedení
Vysvětlit a doporučit možnosti vhodného ošetření pleti	Ústní ověření a praktické předvedení

(Tab. 2- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

Provádění povrchového čištění pleti, napařování nebo změkčování pleti

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Popsat postup povrchového čištění pleti a zdůvodnit jeho význam	Ústní a písemné ověření
Provést povrchové čištění pleti	Praktické předvedení
Provést napařování nebo změkčování u jednotlivých typů pletí a vysvětlit možné kontraindikace	Ústní ověření a praktické předvedení

(Tab. 3- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

Provádění hloubkového čištění pleti

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Vyjmenovat jednotlivé způsoby hloubkového čištění pleti	Ústní a písemné ověření
Stanovit vhodný postup hloubkového čištění pleti a provést tento postup u konkrétní klientky	Ústní ověření a praktické předvedení

(Tab. 4- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

Odstraňování chloupků

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Charakterizovat jednotlivé metody epilace a depilace	Písemné ověření
Provést odstranění chloupků epilací	Praktické předvedení
Provést odstranění chloupků depilací	Praktické předvedení
Doporučit ošetření pleti včetně kontraindikací po provedení depilace a epilace	Ústní a písemné ověření
Vyjmenovat hygienické zásady při použití depilačních vosků	Ústní ověření

(Tab.5 - tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

Provádění ruční kosmetické masáže obličeje, krku a dekoltu

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Zdůvodnit význam kosmetické masáže	Ústní a písemné ověření
Vyjmenovat jednotlivé fáze kosmetické masáže	Ústní a písemné ověření
Připravit klientku na kosmetickou masáž	Praktické předvedení
Vyjmenovat svaly obličeje, krku a dekoltu	Ústní a písemné ověření
Zdůvodnit případy, kdy nesmíme masáž provádět	Ústní a písemné ověření
Provést kosmetickou masáž obličeje, krku a dekoltu	Praktické předvedení

(Tab. 6- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

Aplikace pleťových masek a zábalů

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Vysvětlit rozdělení pleťových masek podle typu pleti	Ústní a písemné ověření
Vysvětlit rozdělení aplikačních forem masek a zábalů	Ústní a písemné ověření
Provést aplikaci pleťové masky nebo zábalu	Praktické předvedení

(Tab. 7- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

Odbarvování chloupků, barvení řas a obočí

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Vysvětlit postup při odbarvování chloupků	Ústní ověření
Vysvětlit možnosti alergií na chemické i přírodní prostředky	Ústní ověření
Provést barvení řas a obočí	Praktické předvedení a ústní ověření

(Tab. 8- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

Provádění denního, večerního a fantazijního líčení

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Uvést všeobecné zásady při líčení obličeje	Ústní a písemné ověření
Provést korekci tvaru obličeje, obočí, očí a rtů	Praktické předvedení a ústní ověření
Specifikovat rozdíly jednotlivých typů líčení	Ústní ověření
Provést denní líčení modelové klientky a zdůvodnit volbu použitých postupů i přípravků dekorativní kosmetiky	Praktické předvedení a ústní ověření
Provést večerní líčení u modelové klientky a zdůvodnit volbu použitých postupů i přípravků dekorativní kosmetiky	Praktické předvedení a ústní ověření
Provést fantazijní líčení u modelové klientky a zdůvodnit volbu použitých postupů i přípravků dekorativní kosmetiky včetně zvláštních efektů	Praktické předvedení a ústní ověření

(Tab. 9- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

Poskytování poradenství v oblasti kosmetického ošetřování pleti

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Vysvětlit postup ošetření jednotlivých typů pleti	Ústní a písemné ověření
Doporučit klientovi vhodné domácí ošetření podle jednotlivých typů pleti	Praktické předvedení

(Tab.10 - tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

Poskytování poradenství v oblasti dekorativní kosmetiky, vizážistiky a barevné typologie

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Určit a rozdělit tvary obličeje a doporučit způsob korekce jednotlivých tvarů obličejů	Praktické předvedení a ústní ověření
Charakterizovat přípravky dekorativní kosmetiky a vysvětlit způsoby jejich použití	Písemné ověření
Předvést závěrečnou úpravu klientky	Praktické předvedení
Vysvětlit zásady barevné typologie	Písemné ověření

(Tab. 11- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

Provádění vyúčtování služeb

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Vystavit klientovi doklad o zaplacení	Praktické předvedení
Vyúčtovat tržby za prodej přípravků	Praktické předvedení
Vyjmenovat nákladové položky a výnosy pro podnikání v oboru	Ústní ověření
Vyjmenovat základní povinné daně a poplatky pro podnikatele v oboru, včetně jejich lhůt splatnosti	Ústní ověření
Vyjmenovat způsoby evidence výnosů a nákladů a stručně vysvětlit základní podmínky jejich použití	Ústní ověření

(Tab. 12- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

Vykonávání hygienicko-sanitární činnosti podle provozního řádu

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Vyjmenovat používané dezinfekční přípravky na dezinfekci kůže, pracovního nářadí a přístrojů	Ústní ověření
Předvést dezinfekci pracovních nástrojů (kosmetických štětců, <u>expresorů</u> , špachtlí apod.)	Praktické předvedení
Uklidit pracoviště po klientovi a po skončení provozu	Praktické předvedení

(Tab. 13- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

Objednávání přípravků, pracovního materiálu a pomůcek pro péči o pleť

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Vysvětlit způsob evidence a skladování kosmetických přípravků	Ústní ověření
Vyhledat v nabídce trhu vhodné přípravky a zhodnotit jejich použitelnost pro dané pracoviště	Praktické předvedení a ústní ověření
Zkontrolovat stav zásob materiálu a pomůcek potřebných k provedení kosmetického ošetření a zajištění hygieny a vyhotovit objednávku	Praktické předvedení

(Tab. 14- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

Poskytování první pomoci klientům při péči o tělo

Kritéria hodnocení	Způsob ověření
Předvést rychlé vyhodnocení nenadálé situace (modelová situace - např. bezvědomí, epileptický záchvat), určit druh a rozsah poranění či poškození a navrhnout způsob řešení	Praktické předvedení a ústní ověření
Předvést správnou podobu rozhovoru při volání na záchranný systém	Praktické předvedení a ústní ověření
Předvést a vysvětlit správný postup při neodkladné resuscitaci	Praktické předvedení a ústní ověření
Předvést a vysvětlit správný postup poskytnutí první pomoci při nejčastějších úrazech (poranění kotníku, kolene, ramene, pořezání, zasažení očí chemikálií, mdloby, nevolnost)	Praktické předvedení a ústní ověření

(Tab. 15- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička)

4.4 Uplatnění absolventa

Uplatnění absolventů tohoto oboru je velmi široké, práci nachází v různě velkých kosmetických provozovnách, při pracovním zaměření kosmetička s péčí o obličej i tělo, manikérka nebo pedikérka, stylistka a vizážistka. Salóny mohou být samostatné nebo součástí lázeňských komplexů, wellness provozoven nebo hotelů. Taktéž se absolventi oboru kosmetické služby dobře uplatňují na pozicích odborných prodejců v parfumeriích a drogériích.

Při práci na kosmetickém salonu umí vhodně a profesionálně klientovi nastavit individuální ošetření, aby dosáhli nejlepších výsledků a spokojenosti klienta.

Vybírají takové kosmetické postupy, produkty i přístroje pro péči, aby poskytovali služby na nejvyšší možné úrovni.

Vyhodnotí stav a potřeby pleti nejen pro ošetření na salónu, ale i pro domácí péči.

(RVP , obor Kosmetické služby).

Studium na střední odborné škole, obor kosmetické služby, připravuje samostatné a profesionální pracovníky pro práci ve službách.

Kosmetička umí vhodně nastavit postupy ošetření pro péči o pleť, vybírá nejlépe vyhovující kosmetické produkty a obsluhuje kosmetické přístroje dle potřeb pleti klienta. Nastaví klientovi vhodnou domácí péči a edukuje ho jak správně produkty používat k dosažení nejlepších výsledků.

Rozpozná onemocnění kůže a kožních adnex (nehty, chlupy, vlasy atd.) a odkáže klienta k odbornému ošetření lékařem.

Při líčení klientce volí produkty s ohledem na estetické cítění, požadavky klienta a akci, na kterou je líčení realizováno.

Při manikúrním ošetření odborně pečuje pomocí produktů a přístrojů o kůži na rukách, nehtovou kutikulu (kůžičku) a nehty. Aplikuje bezpečně a s estetickým citem uv polymerizovatelné i jiné materiály, jako jsou gely, gellaky, akryly, včetně následného designového zdobení. Ovládá i pěstění přírodních nehtů a aplikování výživných produktů.

Při pedikúrním ošetření odborně pečuje pomocí produktů a přístrojů o kůži na nohách, nehtovou kutikulu (kůžičku) a nehty. Aplikuje bezpečně a s estetickým citem uv polymerizovatelné i jiné materiály, jako jsou gely, gellaky, akryly, včetně následného designového zdobení. Ovládá i péči o přírodní nehty a aplikování výživných produktů. Dále ovládá práci s bruskou nebo skalpelem při odstraňování nadbytečné keratinizace na ploskách nohou a patách, nebo mozolech.

Při všech těchto činnostech vždy kosmetik/kosmetička pracuje samostatně bez odborného dohledu.

Dále zvládne navrhnout a zajistit vybavení provozovny, zvolit adekvátní postupy ošetření s ohledem na osobní i obecné hygienické zásady a BOZP pro udržení veřejného zdraví, chová se vhodně a profesionálně ke každému klientovi. Ovládá základy účetnictví, rozumí tvorbě a kalkulacím ceníku služeb a produktů na domácí péči. Orientuje se v nabídce služeb i kosmetických produktů, zajímá se o trendy a inovace v oboru, dále se vzdělává v rámci celoživotního vzdělávání pomocí kvalifikačních kurzů.

(Profil absolventa. In: Infoabsolvent.cz [online]. 2013)

V tomto oboru je velké specifikum v uplatnění v kosmetických salonech. Dle výzkumu asociace kosmetiček z loňského roku 90 % kosmetiček pracuje v salonech na živnostenský list a 4 % je zaměstnáno na DPP a DPČ. Na HPP tudíž pracuje jako kosmetička pouze 6 % z nich, což je opravdu velmi nízké číslo. Proto je potřeba už při studiu na střední škole služeb uvažovat o tom, jaké uplatnění a směr práce by daný absolvent po dokončení školy chtěl. Možnosti práce „na IČO“ v salónech jsou různé – pronájem celého salonu, pronájem pouze pracovního místa nebo spolupráce s jedním či více salony na procenta z tržeb. Je potřeba si dát pozor na to, aby se stále jednalo o formu podnikání a ne o Švarcsystém, který je v České republice nelegální a jedná se o spolupráci, která má více rysů zaměstnání, ale je provozována na živnostenský list za účelem snižování placených státních povinných odvodů.

4.5 Organizace vzdělávání

Budoucí kosmetičky se v České republice vzdělávají na středních odborných školách, ve čtyřletém oboru a studium je zakončeno maturitní zkouškou. Vzdělávání vychází na podkladu rámcového vzdělávacího programu pro obor kosmetické služby, kód studia 69-41-L/01. Dosažený stupeň vzdělání je na kvalifikační úrovni EQF 4. Po maturitě mají

absolventi možnost pokračovat ve studiu na jazykových kurzech, vyšších odborných školách a vysokých školách, v různých oborech.

Obor je vhodný pro dívky i chlapce, u nich je v posledních letech zvýšený zájem a velmi dobře se umisťují na studentských soutěžích i následně v práci.

Výuka probíhá teoreticky ve škole, v předmětech všeobecných (český jazyk, matematika, cizí jazyky, dějepis, zeměpis, biologie, chemie, tělocvik, informační technologie- viz tabulka) i odborných (zdravověda, kosmetika a materiály). Praktická výuka je realizována v odborné učebně, školním salonu nebo na externích domluvených salonech (vždy na podkladě smlouvy se školou).

Vzdělávací oblasti a obsahové okruhy	Minimální počet vyučovacích hodin za celou dobu vzdělávání	
	týdenních	celkový
Jazykové vzdělávání		
- český jazyk	5	160
- dva cizí jazyky	16	512
Společenskovední vzdělávání	5	160
Přírodovědné vzdělávání	6	192
Matematické vzdělávání	8	256
Estetické vzdělávání	5	160
Vzdělávání pro zdraví	8	256
Vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích	4	128
Ekonomické vzdělávání	3	96
Kosmetická péče	48	1 536
Výtvarná příprava	3	96
Komunikace ve službách	3	96
Disponibilní hodiny	14	448
Celkem	128	4 096

(Tab. 16- RVP obor Kosmetické služby – Rámcové rozvržení obsahu vzdělávání)

Na některých SŠ je možnost studovat obor kosmetické služby ve zkrácené formě- dva roky pro žáky, kteří již mají dokončenou jinou střední školu s maturitní zkouškou. Oproti tomu „večerní“ forma studia je o rok delší než denní studium.

Přijetí ke studiu se řídí zákonem č. 561/2004 Sb., školského zákona, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně § 59, 60, 83, 85 odst. 2, dále pak § 63, 16, 20 a 70.

Uchazeč musí splnit podmínky zdravotní způsobilosti o vzdělávání v daném oboru (ČESKO. Zákon č. 561/2004 Sb.).

Nemoci, které jsou brány jako nevhodné pro studium oboru kosmetické služby, jsou vrozené nebo získané onemocnění pohybového ústrojí (nohou a páteře), poruchy citlivosti a motoriky horních končetin (jemné i hrubé), infekční nebo jinak závažné kožní problémy, závažné problémy s alergiemi a dýchacími cestami, nekorigovatelné vady zraku nebo spojivek.

Vzdělávání je zakončeno maturitní zkouškou, jejíž dokladem je maturitní vysvědčení. Maturitní zkouška se řídí školským zákonem a příslušným prováděcím právním předpisem. Skládá se z profilové části z českého jazyka a literatury (písemný didaktický test, sloh a ústní část z literatury), dále z cizího jazyka nebo matematiky.

Dle nařízení ředitele se dále konají dvě až tři zkoušky ze vzdělávací oblasti odborného vzdělávání, přičemž jedna z povinných zkoušek musí být vykonána prakticky formou zkoušky nebo maturitní práce a její obhajoby.

(Cermat)

4.6 Kurikulární rámce pro jednotlivé oblasti vzdělávání

„Kurikulární rámce vymezují závazný obsah všeobecného a odborného vzdělávání a požadované výsledky vzdělávání. Obsah vzdělávání se člení na vzdělávací oblasti a obsahové okruhy“

(RVP, obor kosmetické služby)

Tyto vzdělávací rámce dále každá škola zpracuje ve svém školním vzdělávacím programu do jednotlivých vyučovaných předmětů. Vždy je bráno ohled na potřeby a možnosti trhu práce, aby bylo nejlépe dosaženo možností uplatňování na pracovním trhu. Dále je

důležité je zpracovávat s ohledem na studijní předpoklady, predispozice a nejlepší zájem žáků. Dle oboru vzdělávání je zde rozpracováno odborné vzdělávání na jednotlivé oblasti odborných činností.

Mají strukturované rozdělení, kdy je každá z devíti vzdělávacích oblastí nejdříve vymezena, včetně obecných cílů, je určeno k čemu směřuje vzdělávání a následuje tabulka zahrnující výsledky vzdělávání a k tomu učivo v blocích. Jedná se o nejdelší a nejdůležitější část každého RVP.

Jednotlivé oblasti vzdělávacích oblastí jsou:

- Jazykové vzdělávání a komunikace
- Společenskovední vzdělávání
- Přírodovědné vzdělávání
- Matematické vzdělávání
- Estetické vzdělávání
- Vzdělávání pro zdraví
- Informatické vzdělávání
- Ekonomické vzdělávání
- Odborné vzdělávání

(RVP, obor kosmetické služby)

Vzdělávání a komunikace v českém jazyce – Vede žáky k schopnosti komunikace v českém jazyku, kultivovanému projevu, čtení s pochopením a následnému využívání informací. Hlavní kompetence, které jazykové vzdělávání rozvíjí, jsou schopnost mezilidské komunikace, využívání jazyka jako nástroje pro dorozumívání a sociální interakce, přemýšlení, k přijímání a předávání informací. Prohlubuje díky tomu sociální kompetence žáků. Má také vliv na estetické vzdělávání a kultivovanost.

Vzdělávání směřuje žáky k používání českého jazyka pro percepci, reprodukci a interpretaci informací a názorů, využívání jazykových vědomostí v životě, kvalitní komunikaci, která je srozumitelná a souvislá. Taktéž k vnímání jazyka jako jevu, ve kterém se odráží historický vývoj a další vlivy.

Vzdělávání a komunikace v cizím jazyce – vzdělávání cizích jazyků má plynule navázat na RVP pro základní školy, na kterých již probíhala výuka dvou jazyků. Výuka cizích jazyků je důležitá jak pro pracovní uplatnění žáků, tak i pro jejich osobní život v multikulturní společnosti nebo při cestování. Přispívá k osobnímu rozvoji žáků, k porozumění jiných národností a kultur, rozvíjí jejich schopnost učení po celý život. Vzdělávání cizích jazyků by mělo v průběhu studia dosáhnout úrovně B1 pro první cizí jazyk a u dalšího minimální úrovně A2, podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky.

Společenskovědní vzdělávání – hlavním cílem společenskovědního vzdělání je připravit žáky na život ve společnosti, pomocí budování kultury a hodnot, historického povědomí, ale i současného dění v demokratické společnosti, ve které žijeme. Zahrnuje získávání informací z oblasti historie, politologie, sociologie, psychologie, filozofie, ekonomiky a práva.

Přírodovědné vzdělávání – výuka probíhá za účelem pochopení přírodních jevů a zákonů, které probíhají v živé a neživé přírodě, která nás obklopuje. Zahrnuje fyziku, chemii, ekologii a biologii, přičemž fyzika je vypracována ve třech variantách dle náročnosti vzdělávání, chemie ve dvou a biologie s ekologií v jedné. Variantu vzdělávání si volí škola, musí být minimálně na úrovni uvedené v části rámcové rozvržení obsahu vzdělávání, ale mohou zvolit i vyšší.

Matematické vzdělávání – navazuje na učivo a výsledky vzdělávání z rámcového vzdělávacího programu pro základní školy. Matematické vzdělávání má hlavně žáky naučit používat matematiku pro řešení různých úloh a příkladů, obzvláště ve vztahu

k studovanému oboru. Obecným cílem je, aby žáci byli schopni používat matematiku v běžném životě v různých situacích.

Estetické vzdělávání – podporuje u žáků jejich kultivaci, vede k utváření pozitivního vztahu k materiálním a duchovním hodnotám, formuje postoje žáka. Použita je ve vícero předmětech, které se navzájem prolínají (například prolínáním do českého jazyka je literatura).

Vzdělávání pro zdraví – podporuje u žáků zdravý životní styl, odpovědnost za své zdraví, ochranu zdraví svého i ostatních lidí. Zahrnuje vzdělávání zaměřené na znalosti a dovednosti vedoucí k primární prevenci, aktivnímu životnímu stylu, holistickému pohledu na člověka jako na biopsychosociální osobnost. Zahrnuje základy první pomoci. Klade důraz na prevenci zneužívání návykových látek. Patří sem nejen teoretická výuka, ale i praktická (např. tělovýchova nebo sportovní pobyty)

Vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích – zahrnuje vzdělávání žáků s informačními a komunikačními technologiemi, vyhledávání a zpracovávání informací, uživatelsky využívat počítače – používat operační systém, kancelářský softwarem další běžné aplikace a programy s ohledem na jejich využití v daném oboru (objednávací systém, Google kalendář, program na vystavování faktur apod.).

Ekonomické vzdělávání – cílem je naučit žáky základy finanční gramotnosti, jak pro osobní, tak pro pracovní život. Obsah je zpracovaný pro všechny obory jednotně, provázání s ohledem na studovaný obor je zohledněno ve školním vzdělávacím programu a následně vyučujícím přímo ve výuce. Cílem není, aby žáci měli pouze vědomosti, ale aby byli hlavně schopni je prakticky aplikovat a použít. Obsah je stanoven podle Standardu finanční gramotnosti ve verzi z roku 2017. Prolíná se s matematickým vzděláváním, ekonomikou ve společenskovední části a je propojen s předmětem Člověk a svět práce.

Výtvarná příprava – cílem je rozvíjet u žáků jejich estetické citění, fantazii a vkus. Učivo poskytne potřebné znalosti a dovednosti, jejichž zpracování má individuální ráz.

Vyučuje se historie umění, prohlubuje se zájem žáků o kulturní dění a umění.

Odborné vzdělávání – Kosmetická péče – Tento vzdělávací okruh zahrnuje veškeré vědomosti k odborné kompetenci kosmetička. Díky vědomostem o technologických postupech a praktickým dovednostem se žáci připravují na budoucí výkon povolání. Pomocí teoretické a praktické přípravy se žáci naučí používat kosmetické přípravky, materiální vybavení provozoven, osvojí si znalosti a postupy pro ošetření klientů. Naučí se pracovat v souladu s bezpečností práce (BOZP), požární ochrany a hygienických zásad. Naučí se základy dermatologie pro rozeznání chorob kůže a kožních adnex. Součástí výuky je praktická příprava, která probíhá na školním nebo externím salonu. Žáci se učí provozovat kosmetické činnosti v souladu s jejich pracovním zaměřením (neprovádí úkony, které patří do lékařské péče).

Výsledky vzdělávání	Učivo
<p>Žák:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vysvětlí základní úkoly a povinnosti organizace při zajišťování BOZP; - zdůvodní úlohu státního odborného dozoru nad bezpečností práce; - dodržuje ustanovení týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence; - uvede základní bezpečnostní požadavky při práci s přístrojovým a technickým vybavením provozovny a kosmetickými přípravky a dbá na jejich dodržování; 	<p>1 Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, hygiena práce, požární prevence</p> <ul style="list-style-type: none"> - řízení bezpečnosti práce v podmínkách organizace a na pracovišti - pracovněprávní problematika BOZP - bezpečnost technických zařízení

<ul style="list-style-type: none"> - při obsluze, běžné údržbě a čištění přístrojů a zařízení postupuje v souladu s předpisy a pracovními postupy; - uvede příklady bezpečnostních rizik, event. nejčastější příčiny úrazů a jejich prevenci; - poskytne první pomoc při úrazu na pracovišti; - uvede povinnosti pracovníka i zaměstnavatele v případě pracovního úrazu; 	
<ul style="list-style-type: none"> - charakterizuje používané přípravky, vysvětlí jejich vlastnosti a působení v průběhu aplikace; - volí vhodný přípravek v souladu s jednotlivými fázemi technologických postupů a s ohledem na ekonomické a užité vlastnosti; - vysvětlí správné dávkování přípravků; - dodržuje bezpečnostní předpisy a ochranná opatření při práci s přípravky a při jejich uskladnění; - dbá na hospodárné a ekologické využívání přípravků a jejich bezpečnou likvidaci po skončení jejich životnosti; 	<p>2 Materiály</p> <ul style="list-style-type: none"> - dezinfekční přípravky - kosmeticko-hygienické přípravky - přípravky k dalšímu ošetření pleti - přípravky dekorativní kosmetiky - přípravky k péči o vlasy - speciální přípravky - přípravky k péči o nohy - přípravky k péči o ruce
<ul style="list-style-type: none"> - obsluhuje přístrojové a technické vybavení provozovny a při manipulaci s ním dodržuje bezpečnostní předpisy; 	<p>3 Zařízení a vybavení kosmetické, pedikérské nebo manikérské provozovny</p> <ul style="list-style-type: none"> - přístrojové a technické vybavení - pracovní pomůcky

<ul style="list-style-type: none"> - provádí běžnou údržbu a čištění používaného vybavení a zařízení provozovny; 	
<ul style="list-style-type: none"> - připraví pracoviště, volí a připraví nástroje, pomůcky a kosmetické přípravky v souladu se zvoleným technologickým postupem; - posoudí vhodnost či nevhodnost kosmetického ošetření; - připraví zákazníka pro kosmetické ošetření podle hygienických předpisů; - určí aktuální stav pleti zákazníka a v souladu se stavem pleti zvolí vhodný způsob ošetření pleti; - provede povrchové čištění pleti; - podle typu pleti provádí peeling; - provádí epilaci v obličeji; - před hloubkovým čištěním pleti provádí napářku a změkčení pleti; - provádí hluboké čištění pleti; - tonizuje, hydratuje a dezinfikuje pleť podle typu pleti a typu ošetření; - připravuje a aplikuje pleťové masky těla; - provádí kosmetickou masáž obličeje, krku, dekoltu s přístrojem i bez přístroje; - provádí mikromasáž očního okolí; - provádí kosmetické ošetření některých částí těla (např. dekolt, ruce, nohy); 	<p>4 Kosmetika</p> <ul style="list-style-type: none"> - podstata technologického postupu a jeho pracovní fáze - pracovní činnosti spojené s technologickými postupy - kontrola průběhu technologického postupu a kvality jeho výstupů

<ul style="list-style-type: none"> - formuje obočí, barví řasy a obočí; - ovládá epilaci různých částí těla; - provádí odborné denní a večerní líčení; - provádí fantazijní líčení; 	
<ul style="list-style-type: none"> - připraví pracoviště, volí a připraví nástroje, pomůcky a kosmetické přípravky v souladu se zvoleným technologickým postupem; - posoudí vhodnost či nevhodnost ošetření nohou; - připraví zákazníka k ošetření nohou; - odstraní ztvrdlou kůži, mozoly a kuří oka; - ošetří nehty; - provádí masáž nohou; - provádí peeling nohou; - aplikuje zábal na nohy; 	<p>5 Pedikúra</p> <ul style="list-style-type: none"> - podstata technologického postupu a jeho pracovní fáze - pracovní činnosti spojené s technologickými postupy - kontrola průběhu technologického postupu a kvality jeho výstupů
<ul style="list-style-type: none"> - připraví pracoviště, volí a připraví nástroje, pomůcky a přípravky v souladu se zvoleným technologickým postupem; - posoudí vhodnost či nevhodnost ošetření rukou; - posoudí typ nehtů podle stanovených kritérií; - ošetří nehty mokrou cestou - klasická manikúra; 	<p>6 Manikúra</p> <ul style="list-style-type: none"> - podstata technologického postupu a jeho pracovní fáze - pracovní činnosti spojené s technologickými postupy - kontrola průběhu technologického postupu a kvality jeho výstupů - modelace nehtů

<ul style="list-style-type: none"> - ošetří nehty suchou cestou bez namáčení rukou za použití speciálních přípravků na nehty; - provádí masáž rukou; - provádí peeling rukou; - aplikuje masku a zábaly na ruce; - provede nehtový design; - provede modelaci nehtů; 	
<ul style="list-style-type: none"> - charakterizuje vliv správné výživy a životosprávy na zdraví člověka a kvalitu pleti, nehtů rukou a nohou; - vysvětlí význam dodržování zásad osobní a provozní hygieny v oblasti kosmetiky, pedikúry a manikúry; - popíše stavbu a funkci orgánových systémů lidského těla; - umí poskytnout první pomoc při úrazu, nevolnosti apod.; - uvede základní kožní choroby a nemoci nehtů na rukou a na nohou a je schopen poznat choroby vylučující poskytování kosmetických služeb; - uvede, jak pečovat o pleť, ruce a nohy se snahou prevence vzniku jejich vad a chorob; - vysvětlí základní alternativní léčebné terapie, jejich význam a podstatu. 	<p>7 Zdravověda</p> <ul style="list-style-type: none"> - hygiena a životospráva - stavba a funkce orgánových systémů lidského těla - stavba a funkce kůže - stavba horních a dolních končetin - kožní choroby - nemoci nehtů na rukou a na nohou - vady a chorobné stavy horních a dolních končetin - patologie - mikrobiologie - imunologie - všeobecná epidemiologie - alternativní medicína

(Tab. 17- Odborné vzdělávání – kosmetická péče, RVP)

Výtvarná příprava – cílem je rozvíjet u žáků jejich estetické citění, fantazii a vkus. Učivo poskytne potřebné znalosti a dovednosti, jejichž zpracování má individuální ráz. Vyučuje se historie umění, prohlubuje se zájem žáků o kulturní dění a umění.

Komunikace ve službách – žáci se učí základům proklientské komunikace, dodržují zásady vhodného sociálního chování, profesionálního jednání a vystupování, jak s klienty, tak i dodavateli. Učí se vhodně řešit konfliktní situace včetně řešení reklamací.

4.7 Rámcové rozvržení obsahu vzdělávání

Pro čtyřletý obor vzdělávání, denní formu, je rozvržení obsahu vzdělávání následující

Vzdělávací oblasti a obsahové okruhy	Minimální počet vyučovacích hodin za celou dobu vzdělávání	
	týdenních	celkový
Jazykové vzdělávání		
- český jazyk	5	160
- dva cizí jazyky	16	512
Společenskovední vzdělávání	5	160
Přírodovědné vzdělávání	6	192
Matematické vzdělávání ¹¹	10	320
Estetické vzdělávání	5	160
Vzdělávání pro zdraví	8	256
Informatické vzdělávání	4	128
Ekonomické vzdělávání	3	96
Kosmetická péče	48	1 536
Výtvarná příprava	3	96
Komunikace ve službách	3	96
Disponibilní hodiny	12	384
Celkem	128	4 096

(Tab. 18- Rámcové rozvržení obsahu vzdělávání, RVP obor kosmetické služby)

Dle rámcového vzdělávacího programu je minimální počet vyučovaných hodin týdně 29. Maximum stanovuje školský zákon – paragraf 26, odstavec 2.

Rozvržení obsahu vzdělávání je podkladem pro tvorbu učebních plánů v ŠVP.

Disponibilní vyučovací hodiny jsou určeny pro variabilitu profilace upřesněné v ŠVP, zvýšení hodinové dotace v případě potřeby u vzdělávací oblasti, pro realizaci průřezových témat nebo třeba pro zavádění dalšího cizího jazyka.

V každém ročníku musí být tělocvik, minimálně 2 vyučovací hodiny týdně.

Do ŠVP musí být zařazena odborná praxe v rozsahu 4 týdny v průběhu studia. Obsah praktických činností je určen vzdělávacími požadavky stanovenými v RVP. Minimální rozsah praktických činností v oboru kosmetické služby je 34týdenních hodin v průběhu vzdělávání.

4.8 Průřezová témata

Občan v demokratické společnosti – Jedná se o výchovu vedoucí k utváření hodnot a postojů pro život v sociálním prostředí demokratického státu. Zahrnuje politickou gramotnost, budování preferencí a názorů vedoucí k odpovědnému společenskému životu.

Člověk a životní prostředí – V evropské unii je stále sílící tlak na udržitelnost a ekologii, pro její realizaci je potřeba lidi poučit o metodách a cílech pro dosažení zodpovědného života bez důsledků na naši planetu. Výuka člověka a životní prostředí rozvíjí ekologickou gramotnost s etické vztahy k přírodě.

Člověk a svět práce – cílem tématu je žákům předat informace a dovednosti potřebné pro jejich pracovní uplatnění, ať už zaměstnanecké nebo pro soukromé podnikání. Žákům

předá informace, jak práci vyhledat, sepsat životopis, působit na pohovoru a orientovat se v základních bodech pracovně právního vztahu. Taktéž se žák dozví základní potřebné informace pro zahájení a provoz podnikání.

Informační a komunikační technologie – v dnešní době je počítačová gramotnost naprostou nezbytností v soukromém i pracovním životě. Žáci středních škol je většinou hojně využívají pro komunikaci a vyhledávání informací. Avšak výuka informačních technologií je nezbytná hlavně pro naučení žáků s textovými dokumenty (Word, Excel), programy pro vytváření prezentací (Powerpoint) nebo grafické programy, a to vše tak, aby u programů uměli pracovat se základními funkcemi. V kosmetických oborech se dnes využívají sociální sítě pro prezentaci své práce, včetně používání filtrů nebo aplikací pro úpravu fotek a videí.

Většina salonů má webové stránky, eshopy nebo online objednávací systémy, a proto je nutné, aby i žáci oboru kosmetické služby tyto dovednosti ovládali alespoň na té úrovni, kterou na denní bázi potřebují.

5 Tvorba ŠVP dle RVP

ŠVP neboli školní vzdělávací program, je zásadním povinným kurikulárním dokumentem, na jeho podkladu je realizovaná výuka na každé škole. Jeho vytváření i uveřejnění je plně v kompetenci ředitele dané školy.

Školní vzdělávací program může být zpracován dvěma způsoby – klasicky (standartně) nebo modulově. U standartního je vyučování plánováno na podkladu osnov a vyučovacích předmětů.

ŠVP musí být vždy zpracován v souladu s platnou legislativou.

Musí zahrnovat kompetence absolventa, výsledky vzdělávání, obsahy vzdělávání, didaktické postupy, materiální a organizační podmínky pro výuku.

Je stanoven pro všechny obory, celou dobu a formy vzdělávání.

5.1 Rozbor konkrétního ŠVP kosmetické služby na pražské SŠ

Pro ověření zjištěného jsem si stáhla školní vzdělávací program jedné pražské střední odborné školy, která nabízí obor kosmetické služby. Prostudovala jsem ho a strukturovaně rozepíšu, jak vypadal a co vše v něm bylo zahrnuto.

ŠVP byl rozsáhlý kurikulární dokument, který celkem čítal 207 stran. Byl velmi dobře strukturovaný a dobře se mi v něm dohledávalo potřebné informace.

- Na začátku byly úvodní identifikační údaje, zahrnující název školy, zřizovatele, jméno ředitelky, IČ a kontakty na odpovědné osoby. Byl zde uveden název ŠVP, včetně motivačního názvu „Cesta ke kráse“, kód a název oboru, stupeň vzdělání a forma vzdělání. Škola nabízí pouze čtyřleté denní studium zakončeno maturitou. Byla zde napsána platnost dokumentu a pořadí verze ŠVP pro tento obor.
- Profil absolventa zahrnoval veškeré činnosti a dovednosti, které absolvent oboru ovládá. Byly zde vypsány pouze odborné kompetence. Poté byl uveden popis uplatnění absolventa v praxi v souladu s RVP. Následovaly kompetence absolventa a zde byly řádně rozdělené na klíčové (kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, komunikativní kompetence, personální a sociální kompetence, občanské kompetence a kulturní povědomí, kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám, matematické kompetence, kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi) a odborné. Všechny kompetence byly strukturovaně rozděleny a aplikovány absolventy oboru. Dále byl uveden způsob ukončení vzdělávání, včetně specifikace požadavků na maturitní zkoušku.

- Charakteristika vzdělávacího programu byla rozdělena na celkové pojetí vzdělávání, organizaci výuky, realizaci praktického vyučování včetně jeho hodnocení, výchovné a vzdělávací strategie zaměřené na dosahování cílů pomocí kompetencí a začlenění průřezových témat – u této části jsem ocenila velice přehlednou tabulku, kterou příkládám, je v ní názorně vidět propojení jednotlivých vzdělávacích oblastí:

Průřezové téma/Tematický okruh	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Občan v demokratické společnosti	Český jazyk a literatura Anglický jazyk Základy společenských věd Dějepis Právo	Český jazyk a literatura Anglický jazyk Základy společenských věd	Český jazyk a literatura Anglický jazyk	Český jazyk a literatura Anglický jazyk Seminář anglofonních zemí
Člověk a životní prostředí	Anglický jazyk Základy společenských věd Tělesná výchova	Anglický jazyk Základy společenských věd Odborná chemie Tělesná výchova	Anglický jazyk Občanská nauka Tělesná výchova	Anglický jazyk Tělesná výchova
Člověk a svět práce	Český jazyk a literatura Anglický jazyk Výtvarná výchova Ekonomika Právo Tělesná výchova	Český jazyk a literatura Anglický jazyk Výtvarná výchova Ekonomika Tělesná výchova	Český jazyk a literatura Anglický jazyk Tělesná výchova	Český jazyk a literatura Anglický jazyk Tělesná výchova
Informační a komunikační technologie	Český jazyk a literatura Základy informačních technologií Písemná elektronická komunikace Anglický jazyk	Český jazyk a literatura Základy informačních technologií Anglický jazyk	Český jazyk a literatura Základy informačních technologií Anglický jazyk	Český jazyk a literatura Základy informačních technologií Anglický jazyk

(Tab. 19- Začlenění průřezových témat, ŠVP)

Dále zde byly uvedeny přípravné kurzy nabízené školou (konkrétně výuka českého jazyka pro cizince), způsob a kritéria hodnocení žáků, organizace přijímacího řízení, charakteristika obsahu i formy závěrečných zkoušek nebo profilové části maturitních zkoušek, volitelné zkoušky společné části maturitních zkoušek, zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, zabezpečení výuky žáků nadaných a mimořádně nadaných, realizace bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence, způsob ukončení vzdělávání a potvrzení dosaženého vzdělání.

- Učební plán byl uveden platný i minulý, aby byly patrné změny, dále byly uvedeny celkové hodinové dotace pro všechny předměty v 1.-4. ročníku. Pokračovalo se zde přehledem využití týdnů, kde byl jak přehled týdnů výuky, tak odborná praxe, lyžařský kurz i sportovně turistický kurz.
- Přehled rozpracování obsahu vzdělávání v RVP do ŠVP bylo přehledně rozepsáno v tabulce, s uvedením minimálních i plánovaných vyučovacích hodin za studium. Disponibilní časovou dotaci rovnoměrně rozdělili mezi 2. cizí jazyk, právo, ekonomiku, zdravotvědu, písemnou a elektronickou komunikaci a volitelný seminář.
- Učební osnovy byly rozděleny podle vyučovaných předmětů. Pro každý z nich bylo na začátku byly vypsány počty vyučovacích hodin rozdělené mezi ročníky a následovala charakteristika předmětu, obsahové, časové a organizační vymezení předmětu, integrace předmětů, výchovné a vzdělávací strategie: společné postupy uplatňované na úrovni předmětu, jimiž učitelé cíleně utvářejí a rozvíjejí kompetence žáků a způsob hodnocení žáků. V druhé části byl rozpis učiva a realizace kompetenci rozdělené na výsledky vzdělávání a kompetence, učivo a průřezová témata, rozdělené po jednotlivých ročnících. Tato pasáž byla velmi dopodrobna rozepsaná.
- Zajištění výuky zahrnovalo popis materiálního i personálního zajištění výuky
- Charakteristika spolupráce obsahovala další instituce, se kterými škola spolupracuje, a formy spolupráce se zákonnými zástupci a dalšími sociálními partnery.

Tento dokument byl napsaný v souladu s RVP. Byl dobře strukturovaný, psaný vhodným písmem a řádkováním, díky tomu se v něm dobře orientovalo. Nadpisy a tabulky byly odděleny od ostatního textu odstíny modré, což bylo i esteticky příjemné. Učební osnovy byly popsány velmi dopodrobna pro každý z předmětů v jednotlivých ročnících a věřím, že na tomto podkladu se může učitelům velmi dobře plánovat výuka.

6 Zásady výuky odborných předmětů a praktického výcviku

Zásady didaktiky výuky odborných předmětů zahrnují nemateriální i materiální potřeby pro výuku. Pod nemateriální didaktické zásady patří veškeré působení pedagoga vedoucí k dosahování výukových cílů, což jsou obsahy vzdělání, formy výuky, metody výuky a celkové působení učitele na žáky. Materiální jsou takové, které zahrnují veškeré používané pomůcky, modely, nástroje a přístroje pro výuku, včetně vybavení odborných učeben nebo třeba školního kosmetického salonu.

Podle Čapka je důležité vědět, že didaktika nejen u odborných předmětů zkoumá vzdělávací obsah, průběh a cíle vzdělávání. Podle toho jak se nám daří nebo nedaří cílů dosahovat, musíme upravovat výběr materiálních a nemateriálních didaktických pomůcek. (Čapek 1981,s.11).

Pro nejlepší dosahování vzdělávacích cílů je potřeba vhodně skloubit metody výuky a didaktické pomůcky.

Metody výuky se dělí na:

- Slovní metody – verbální vysvětlování učiva
- Názorně-demonstrační metody – předvádění v kombinaci s pozorováním a instrukcemi
- Dovednostně-praktické metody – spočívají v praktickém procvičování úkonu

Metody použité při vyučovacím procesu jsou vždy na volbě daného učitele, který jejich použití musí volit adekvátně s ohledem na schopnosti a dovednosti žáků, jejich věk, zkušenosti a zralost. Nelze dosahovat požadovaných vzdělávacích cílů bez přizpůsobení výuky konkrétní studijní skupině, proto nelze mít nachystané učivo a vyučovat ho pořád stejně. Některé studijní skupiny ho stihnou rychle, jiné pomalu a třeba se k něčemu budou potřebovat ještě vrátit, aby došlo k pochopení provázanosti předmětu.

Hlavní vyučovací metody, které se používají, jsou přímý výklad učiva, cíleně řízená diskuze, kolektivní práce, projektová výuka, metody názorně demonstrační- ukázky, pokusy nebo exkurze.

Pro názornost dnes hodně učitelů využívá technických možností, které školy mají- prezentace nebo videa, promítaná na plátno nebo chytrou tabuli zlepšují přehlednost a orientaci v látce. Také se hojně používají myšlenkové mapy.

Metoda se vždy také liší podle toho, jestli se jedná o zavádění nového postupu a výklad nové látky nebo již o jejich prohlubování a procvičování. Při novém učivu je nejběžnější výklad, který pro lepší názornost a zvýšení zájmu u žáků můžeme doplnit o nějaké ukázky obrázků, pomůcek nebo modelů.

Poté musí přijít procvičování a fixace (automatizace) naučeného.

Při výuce všech odborných předmětů je důležité, aby žáci chápali, proč které kroky dělají a proč je postup takový jaký je. Tato dovednost je důležitá, protože díky ní budou schopni chápat návaznosti kroků a lépe řešit vzniklé problémy nebo chyby v postupu.

Hlavním cílem odborného vyučování a praktického výcviku je připravit budoucí kosmetičky do života i na výkon jejich povolání. Je důležité naplnit vzdělávací cíle vedoucí k osvojení klíčových i odborných kompetencí.

Odborné kompetence zahrnují všechny potřebné znalosti a dovednosti, které absolventi potřebují přímo pro svůj výkon povolání, v souladu s jejich úrovní vzdělání.

Kosmetická péče je vždy péče na zdravé kůži, nehtech, chlupích a dalších adnexech, nikdy neléčí ani nezasahují do poškozené či nemocné části těla. Taktéž neošetřují infekční klienty. Jedná se o prevenci poškození zdraví svého nebo zhoršení stavu zákazníka. Cíle a obsah učiva je stanoven v RVP a následně v ŠVP. Odborná výuka probíhá ve škole, následně odborný výcvik ve školním salonu nebo jiném povoleném pracovišti.

6.1 Materiální vybavení – didaktické pomůcky

Podle Tepperweina (1993) si jsme schopni z výuky zapamatovat:

- 20% z toho, co jsme slyšeli,
- 30% z toho, co jsme viděli,
- 50% z toho, co jsme slyšeli a viděli,
- 90% z toho, co jsme sami udělali.

Když z jeho poznatků vyjdeme, tak vidíme, že nejvhodnější způsoby jsou buďto kombinace slyšené a viděné látky, následně vyzkoušené. Pro zvýšení efektivity je tedy důležité zapojit co nejvíce smyslů.

V dnešní době máme velmi širokou škálu možností pro vybavení učeben pomůckami, které nám při výuce pomáhají. S ohledem na technické vybavení učeben už dnes bereme jako standart počítač napojený na projektor a plátno nebo na chytrou tabuli.

Dále se hojně pracuje s obrázky, modely, mapami a schématy

Učebnice a další výukové materiály taktéž řadíme pod didaktické materiální prostředky.

Výběr vhodných výukových metod a pomůcek je vždy na učiteli. Musí je volit s ohledem na žáky tak, aby výuka byla v kombinaci s nimi co nejvíce přínosná a lépe dosahovala vzdělávacích cílů.

Pro praktickou výuku žáků oboru kosmetické služby mají školy vlastní kosmetický salon, který se buďto nachází v budově školy nebo externě. Služby poskytované v těchto salonech jsou přístupné veřejnosti. Salon se příliš neliší od běžných provozoven, je uzpůsoben tak, aby absolventi věděli, jak takový provoz má vypadat pro reálnou praxi.

Žáci jsou pro práci rozděleni do menších skupin, práce je díky tomu efektivnější a učitel má lepší přehled o jejich práci. Na všech pracovních stanovištích je potřebné vybavení pro salonní praxi. Vždy je potřeba žáky důkladně proškolit na práci s vybavením i přístroji, v souladu s BOZP.

Školní salon má stejné požadavky na vybavení a kolaudaci jako jakýkoliv jiný salon.

Pro jeho kolaudaci je nutné závazné rozhodnutí stavebního úřadu, které je vydáno na podkladě žádosti a doložení závazných stanovisek dotčených orgánů, tj. krajská hygienická stanice, hasiči, místní úřad. Dále záleží na podmínkách stavebního úřadu, ale je možné, aby požadoval ještě souhlas sousedů (třeba formou schválení o svj), vyjádření dopravního odboru a odboru životního prostředí. Požadavky každé instituce jsou individuální dle jejich požadavků.

Po schválení kolaudace musí ještě provozovatel nechat schválit provozní řád, což je poté veřejně přístupná listina (musí být na salonu k dispozici k nahlédnutí). Protože se kosmetické služby řadí mezi epidemiologicky závažné služby, tak je pravidelně preventivně kontrolován spádovou krajskou hygienickou stanicí.

V hygienických požadavcích na provozovnu je nařízeno, kolik míst musí mít čekárna a jak má být velká denní místnost pro převlékání a odpočinek zaměstnanců. Taktéž počet toalet pro klienty a zaměstnance. Největší rozdíl je podle počtu zaměstnanců – při počtu vyšším než 5 se výrazně mění požadavky na prostorovou náročnost salonu.

Při vchodu do salonu je z praktických důvodů v této části obvykle prostor pro čekání klientů, oddělené vhodným způsobem recepcí od zbytku prostor salonu. V prostoru pro čekání je možné vkusným způsobem umístit propagační materiály pro prodej služeb i zboží nebo ceníky. V čekárně i v celém zbytku salonu musí být nábytek z omyvatelných materiálů vhodných pro hygienickou údržbu. Celkově jsou proto nevhodné nesnímatelné textilie, závěsy nebo záclony. Častým problémem pro hygienu bývají i živé květiny.

Místnosti pro přímé poskytování služeb musí mít omyvatelné podlahy (zákaz koberců), umyvadlo s tekoucí pitnou teplou i studenou vodou, obložené dlažbou do výšky alespoň 150 cm, zdi musí být s omyvatelným nátěrem nebo se musí každý rok malovat. Místnost musí mít okno, nejen kvůli větrání, ale i přístupu denního světla. Pokud by ho neměla, musí se zajistit řízené odvětrávání vzduchotechnikou a kvalitní umělé osvětlení, které hygienik změří s ohledem na dostatečnou svítivost (počet lumenů). Kosmetická provozovna musí mít lékárníčku- její obsah určuje příslušná hygienická stanice.

Jednotlivá pracovní místa se liší podle potřeb a poskytovaných služeb:

	Nábytek	Nástroje, přístroje	Produkty
Kosmetické služby	Lehátko, taburet, kosmetický vozík	Lampa s lupou, kosmetické přístroje (ultrazvuk, ultrazvuková špachtle, radiofrekvence, elektroporace, dermabraze, ozonizér, led foto terapie), nahřívače na vosk, pinzety, štětce, misky, kalíšky, ručníky, odpadkový koš	Mléko, tonikum, peeling, masky, krémy, séra, gely, barvy a oxidant, jednorázový materiál (čepičky, buničina, vata, tampony, utěrky, povlak na lehátko), dezinfekce
Manikúra	Manikurní stůl, židle, taburet, kosmetický vozík	Lampa, UV lampa, bruska, frézy, pilníky, odsávačka prachu, pusher, nůžky, štipky, kleště, štětce, gilotina na tipy, misky, ručníky, odpadkový koš	Laky, UV gely, gellaky, p-shine, krémy, peeling, solná lázeň, masky, zdobení na nehty, jednorázový materiál (rukavice, alobal, buničina, vata, utěrky), isopropyl alkohol,

			aceton, odlakovač, dezinfekce
Pedikúra	Pedikúrní křeslo, vanička na nohy, taburet, kosmetický vozík	Lampa, UV lampa, pedikúrní bruska s odsáváním, frézy, pilníky, pusher, nůžky, štipky, kleště, skalpel, seřezávač na paty, štětce, sterilizátor, ručníky, odpadkový koš, box na nebezpečný materiál	Laky, UV gely, gellaky, p-shine, krémy, peeling, solná lázeň, zábaly, zdobení na nehty, jednorázový materiál (rukavice, buničina, vata, utěrky), dezinfekce, isopropyl alkohol, aceton, odlakovač
Vizážistika	Vysoká židle pro klientku	Lampa, zrcátko, pinzety, štětce, houbičky, pelerína, odpadkový koš	Make-upy, pudry, oční stíny, linky, řasený, lesky a rtěnky na rty, krémy, gely, fixátor, umělé řasy, jednorázový materiál (vatové tampony, vatové tyčinky, buničina, papírové utěrky)

6.2 Učebnice pro odbornou výuku

„Hlavním cílem přípravy je promyšlení metod a postupů k dosažení stanovených cílů. Na základě teoretických poznatků i praktických zkušeností se doporučuje rozvrhnout přípravu

na vyučování dvojfázově, tj. realizovat perspektivní a aktuální přípravu na vyučování.“ (Maňák J., 2008)

I v dnešní digitální době jsou učebnice v papírové tištěné podobě základní materiální didaktickou pomůckou využívanou na většině škol v České republice. Přes velké množství informací na internetu, jsou učebnice pro žáka základním zdrojem informací i díky tomu, že jsou relevantní, což u jiných zdrojů není.

Velkým problémem u učebnic pro obor kosmetické služby však je jejich zastaralost, protože nejvíce používané učebnice Kosmetika I, II i III jsou napsané v letech 1993-1995.

Dále se pouze dotiskují bez inovování obsažených informací, což je u tak rychle vyvíjejícího se oboru, kterým kosmetické služby bez pochyby jsou, špatně.

Učitelé proto pro výuku volí další typy materiálů- příručky, časopisy nebo jejich vypracované pracovní listy. Právě to jim umožňuje pružněji reagovat na potřebu inovovaných materiálů. Problémem však stále zůstává, odkud oni mají čerpat nové informace tak, aby byly správné, protože i v textech od dodavatelů materiálu jsou často faktické chyby, které vzniknou při překladu nebo nedostatečné odbornosti a vzdělání člověka, který tyto texty píše.

6.2.1 Funkce a struktura učebnic pro odbornou výuku

„Funkcí učebnice se rozumí role, předpokládaný účel, který má tento didaktický prostředek plnit v reálném edukačním procesu“ (Průcha, 1998, s. 19).

Při rozdělování funkcí učebnic na ně můžeme nahlížet z pohledu pedagoga nebo žáka, protože každý z nich má jiná preferovaná kritéria. Jako učitel ocení, když jsou vhodně strukturované a drží se osnov výuky, kterou musíme plnit. Dále je pro mě důležité, že vím, že se jedná o relevantní zdroj informací a vím, že k ní mají přístup všichni mí žáci. Mohu si podle ní chystat přípravu do hodin, otázky a podklady k testům a tím pádem k hodnocení žáků. Žáci ji mají jako primární zdroj informací, ze kterých se mohou připravovat do školy a na testy.

Dle D. D. Zujeva jsou rozděleny jednotlivé funkce učebnic, přičemž každá učebnice nemusí obsahovat všechny tyto funkce a ty které v ní jsou, mohou být v různém rozsahu podle potřeb použití autora. Totožné funkce by měly být i ve výukových materiálech, které si chystá sám vyučující.

Patří sem funkce:

- Informační – učebnice zahrnuje potřebné informace pro vzdělávací proces
- Transformační – didaktická transformace odborných informací pro využití ve školách v adekvátním jazyku odpovídajícímu žákům daného věku a oboru
- Systematizační – přehledné a systematické rozdělení učiva podle určitých hledisek do jednotlivých bloků
- Upevňovací a kontrolní – části kde jsou vyjmuty nejdůležitější body přechozího výkladu
- Sebevzdělávací – učebnice psaná a graficky dostatečně zajímavě, aby žáci měli snahu se z ní samostatně učit
- Integrovační – propojování poznatků z jiných zdrojů nebo oborů
- Koordinační – provázanost učebnice s dalšími didaktickými prostředky
- Rozvojově výchovná – rozvoj jiných než odborných kompetencí

(Zujev, 1986, s 59-88).

Využití kombinace různých funkcí a struktur učebnice je důležité proto, aby se s ni dobře pracovalo, byla přehledná, zajímavá obsahově i grafickou podobou jak pro žáky tak pro vyučujícího, aby byla dobrým zdrojem informací ve vzdělávacím procesu. Základem všech učebnic je prostý výkladový text. Ten je pro názornost doplněn tabulkami, schémata nebo třeba myšlenkovými mapami. Pro upevňovací funkci je důležité vždy po adekvátním úseku mít shrnutí nejdůležitějších informací. Za důležité považuji i to, aby učebnice obsahovala buďto v zápatí stran nebo na konci učebnice vysvětlivky, seznamy pojmů, seznamy zkratk nebo doplňující poznámky. Pro atraktivnost učebnice je důležité mít hezké grafické

zpracování, strukturovaných textů, obrázků atd. Osobně preferuji variantu mít obrázky vždy pod textem, ve kterém jsou zmíněny, ačkoliv se jedná o dražší variantu pro tisk než souhrnně vložit obrázkovou pasáž. Obzvláště u odborného předmětu je toto pro názornost velice důležité.

Stejně jako jakékoliv jiné knihy musí mít učebnice obsah a logicky členěný text, pro dobrou orientaci v něm.

Standardem je, aby učebnice začala úvodem nebo předmluvou, obsahem, samotnými kapitolami s výkladem a jeho shrnutím, doplněné o obrázky, tabulky a jiné grafické nástroje, a na závěr shrnutí, seznamy a odkazy použitých zdrojů.

6.2.2 Kritéria pro učebnice

Požadavků na dobrou učebnici je poměrně hodně a již výše jsem zmiňovala velké množství bodů, které učebnice musí splňovat, aby byla kvalitní didaktickou pomůckou pro výuku. Dle Lepila jsme schopni požadavky na učebnice rozdělit následovně.

Učebnice musí být

- odborné
- didaktické
- psychologické
- logické
- metodické
- lingvistické
- hygienické (přiměřený objem, hmotnost publikace)
- estetické (vhodné ztvárnění učebnice)

(Lepil, 2010, s. 17)

Odbornost musí být dostatečná a adekvátní, vzhledem k věku a dosažené úrovni vzdělávání u žáků. Mělo by být srozumitelné, zdali jde o učivo základní nebo o rozšiřující.

Didaktičnost musí být v souladu s kurikulárními dokumenty.

Psychologicky se musí jednat o učivo, které je přiměřené možnostem a dovednostem žáků, pro něž je učebnice určena.

Logické dělení v učebnici je důležité pro orientaci v textu, což usnadňuje dohledávání potřebných informací i samotný proces učení.

Metodičnost spočívá ve volbě adekvátních prostředků.

Lingvistické požadavky na učebnici spočívají nejen v tom, že má být psaná spisovně a gramaticky správně, ale také je potřeba zmínit volby cizích slov. Například v kosmetických oborech jsou běžně používané přejaté cizí názvy (obvykle z anglického jazyka), u kterých je až zbytečné je v učebnici překládat, protože se třeba v českém jazyku ani nepoužívají nebo by mohlo dojít k jejich záměně nebo nepochopení. Oproti tomu je zase chybou požadovat ve zdravotědě pro kosmetické obory latinské názvy, které žáci dále nebudou potřebovat.

Hygienické požadavky zahrnují hlavně faktický vzhled učebnice jako takové- je potřeba aby učebnice měla přiměřený objem stran a z toho vychází i třeba hmotnost učebnice. Dále i formát výtisku nebo pevnost vazby.

Do estetických požadavků na učebnici řadíme nejen obrazovou stránku, nýbrž i třeba gramáž a typ papíru. Tento požadavek je často opomíjen, přitom se ale jedná o velice důležitou součást učebnice, která rozhoduje o tom, jak dobře se z ní bude učit.

S ohledem na tato kritéria jsem si hned vybavila jediné učebnice, se kterými jsem se za všechny své dosavadní studijní roky setkala a které mě přišly v těchto směrech nejlépe zpracované a to soubor *Odmaturuj!*, který začal vycházet v době, kdy jsem nastoupila na gymnázium (od roku 2007). Pro účel psaní této části mé diplomové práce jsem si jednu z nich vytáhla a jsem překvapena jak nadčasově a podle všech současných požadavků na učebnice byly psané. Co je pro mě ještě větší překvapení je to, že tyto knihy se vydávají v editovaných dotiskách již 17 let, ale žádná učebnice pro kosmetické obory se k tomu za celou existenci oboru ani neměla snahu přiblížit.

6.3 Inovace výukových materiálů

„Kosmetika a péče o pleť, která má mít opravdu viditelný efekt a pozitivní dopady na zdraví, je skutečně věda. Nové metody a přístupy, využívání exkluzivních surovin, posouvání možností dál – tak vypadá moderní kosmetická péče 21. století. Co platilo ještě před 10 lety a co bylo považováno za vrchol, postupně zapadá do průměru a na světlo i oči veřejnosti přichází nové trendy. Trendy, které přímo pokládají základy kosmetické péče nové generace“

(Cenné látky v kosmetice, 2001, s. 2).

Tato pasáž v knize o kosmetických materiálech se mi líbila. A to hlavně proto, že již v ní je naráženo na zastaralost učebnice pro kosmetické materiály z roku 1994. Avšak ani ona dnes již aktuální není.

Kosmetický obor je velmi dynamický a rychle se vyvíjející. Obzvláště v dnešním světě, kterým hýbe globalizace, je vývoj rychlejší, než kdy dříve. Výrobců kosmetických produktů a přístrojů je velké množství, její dodávání po celém světě je urychleno lodní i leteckou dopravou a informace jsme přes internet schopni dohledat okamžitě poté, co je někdo na druhém konci světa zveřejní.

Vzdělávat se ve všech směrech kosmetických služeb je tudíž velmi časově náročné a díky cenám kvalifikačních doškolovacích kurzů i velmi drahé. Proto to většina kosmetiček řeší tím, že provozuje jen určitý segment kosmetických služeb nebo je dělají na takové úrovni, kterou se naučili před lety ve škole nebo na tehdejší kurzu.

S kurzy je hlavní problém ten, že jsou ve většině případů vyučovány firmami, které distribuují dané materiály nebo přístroje. Díky tomu jejich absolvent umí danou službu provozovat pouze jejich produkty a v případě zájmu o změnu dodavatele často opět musí na proškolení.

Sama mám za sebou více než 50 kvalifikačních kurzů na území České republiky, ale i jinde ve světě včetně Asie a proto se domnívám, že o tomto segmentu a jeho možnostech mám dostatečné povědomí pro srovnávání a návrh řešení. Taktéž možnosti řešení nabízí podívat se do jiných oborů a jak to řeší oni.

Jako možnost řešení vidím rozhodně internetovou platformu pro vzdělávání.

V gastronomickém vzdělávání funguje placené webové stránky, kde se průběžně přidávají jak učitelé tak firmami postupy, videa a vzdělávací články. Takovéto posty mohou nahrávat pouze schválené osoby nebo firmy tak, aby byla zaručena kvalita zveřejněných informací. Stránky jsou placené a přístup pak školy dávají k dispozici svým učitelům i žákům.

Ve zdravotnictví je populární webová stránka <https://www.wikiskripta.eu/>, kam mohou články nahrát víceméně všichni, jejich editaci může taktéž dělat jakýkoliv registrovaný uživatel, ale je u nich zelenou „fajvkou“ označeno, které jsou odborně upraveny a schváleny lékaři nebo učiteli ze zdravotnických škol. Výhodou je volný přístup zdarma ke všem článkům.

Za opak zmíněných stránek považuji brát jako zdroj informací wikipedii, i když i tam je postupem let nějaká snaha o lepší zdrojování textů, nebo youtube, kam může každý nahrát co chce. Totéž u dnešních žáků dělají sociální sítě, na kterých je mnoho dobrých videí, ale více těch, které jsou z různých důvodů špatně. Žákům se těžko následně vysvětluje, že zdroje, které dohledaly, nemusí být správně, ba naopak mohou být pro ně nebo klienty až nebezpečné.

V okamžiku, kdy nebudeme aktualizovat učebnice a žáci nebudou mít možnost, si pravdivost informací ověřit, tak se dostáváme do situace, že vzdělání není na takové úrovni jako by mohlo být. Taktéž vyučující často ustrnou v tom, co již 30 let se starými učebnicemi učí a domnívají se, že zbytek se mají žáci naučit samy na placených kurzech. Pokud na ně ale absolvent nemá finance tak je jejich uplatnění na trhu velmi náročné časově i finančně. Domnívám se, že to je jeden z hlavních důvodů, proč dle výzkumu

asociace kosmetiček více než 3/4 absolventek oboru kosmetické služby nenastoupí do praxe a 50 % nově zahájených živnosti v oboru kosmetických služeb do roku končí.

Řešením si proto myslím, že by bylo mít webovou podporu k nově vydaným učebnicím. Taková stránka by uceleně předávala celou škálu informací, návodů a postupů ke kosmetickým službám, včetně materiálů i přístrojů. Na takovéto stránce by byly uveřejněny videa postupů, což je za mě pro kosmetické služby nejlepší způsob názorné výuky ve třídě. Díky tomu, že by na stránku byly nahrávány zkontrolované postupy, tak na rozdíl od Youtube by vyučující i žáci měli garanci správnosti a nezávadnosti videí. Dále si myslím, že na takovéto webové platformě by bylo možné mít kalendáře školení na různé služby od větší škály firem- takový ucelený vzdělávací web si myslím, že v našem oboru chybí a informace se složitě dohledávají. Další důležitou záložkou, která by mohla být přínosná, by byla inzerce a to jak s nabídkou pracovních míst v oboru, tak možnosti přenechání kosmetických provozoven nebo i vybavení salonu. Webová podpora by měla možnost pružně reagovat na potřeby vzdělávání na kosmetickém trhu, inovace informací by byla snazší i levnější.

7 Pedagogické projektování výuky

„Hlavním cílem přípravy je promyšlení metod a postupů k dosažení stanovených cílů. Na základě teoretických poznatků i praktických zkušeností se doporučuje rozvrhnout přípravu na vyučování dvojfázově, tj. realizovat perspektivní a aktuální přípravu na vyučování.“ (Maňák J., 1992)

Správně a efektivně vypracovaná příprava na vyučování je základem pro správné řízení výchovně-vzdělávacího procesu. Projektování neboli plánování toho, co se bude ve vyučování dělat, je prvním krokem a je potřebný pro představu veškerého dalšího směřování až po dosahování vzdělávacích cílů.

Většinou panuje přímá úměra mezi zkušenostmi a znalostmi vyučujícího a pečlivostí jeho příprav do výuky. Dostatek věnovaného času pro plánování výuky a jejich výstupů v podobě cílů je charakteristické pro dobrého učitele. Zkušený učitel není odkázaný pouze na jednu učebnici nebo pracovní sešit, ale vyhledává další zdroje informací a materiálů, připravuje si své vlastní a využívá různé další učební pomůcky. Díky tomu je schopen lépe dosahovat vzdělávacích cílů, které má stanoven s ohledem na jejich uspořádání a vzájemné vztahy – i multioborově s ohledem na propojování mezi předměty.

Dobrý učitel věnuje pozornost na adekvátnost a odbornost výuky s ohledem na schopnosti a věk žáků. Zapojuje do výuky žáky, díky čemuž má další podklady pro výuku. Žákům dopředu vysvětlí, co je ve výuce čeká a jaké z toho bude očekávat výstupy.

V kosmetických oborech je často i problémem při plánování výuky to, že teorii a praxi vyučují různí učitelé a je proto potřeba, aby na sebe navazovali a žáci si díky tomu měli možnost vyzkoušet teoretické postupy v praxi v krátkém časovém horizontu po sobě, pro upevnění učiva. Při přípravě vyučovacích materiálů se držíme didaktických postupů zmíněných u zásad pro učebnice.

Hlavními dokumenty při plánování výuky jsou kurikulární dokumenty, kterých se vyučující musí držet. Na jejich podkladu vyučující vypracuje časově-tematický plán výuky, z toho dále vychází při plánování jednotlivých vyučovacích jednotek. V této části plánování již vyučování chystá s ohledem na jeho obsah i konkrétní činnosti vedoucí k realizaci vyučovacích jednotek, včetně praktických ukázek, videí, použitých pomůcek, učebnic a pracovních sešitů, cvičení a dalších didaktických pomůcek vedoucích k realizaci funkční a efektivní výuky.

Plánování výuky má několik základních kroků, které jsme schopni rozdělit na:

- Studium RVP A ŠVP – pro pedagogické projektování je dobré prostudování kurikulárních dokumentů základem. Učitel hlavně musí plánovat výuku s ohledem

na očekávané výukové cíle. Ty jsou zásadní pro směřování celé výuky tak, aby je žáci dosahovali. Jsou základním kritériem pro posuzování a hodnocení výsledků žáků. Díky dosahování cílů se žák průběžně učí požadovaným kompetencím.

V rámci jedné školy, kde vyučuje předmět více učitelů nebo v případě teoretické a praktické výuky, je potřeba, aby se cíle důkladně projednaly v rámci předmětové komise, aby byli vzájemně ve shodě.

- Studium učebnice – vyučující by měl mít srovnané učivo s vymezenými osnovami i s obsahem učebnice. V případě, že toto nelze, je potřeba mít naplánováno jaké alternativní výukové materiály bude při konkrétních tématech využívat.
- Tematický plán – při chystání časově tematického plánu učiva stanovujeme tematické celky i počty vyučovacích hodin/ jednotek tak, abychom měli přehled, kolik hodin, kterému z témat budeme věnovat. Taktéž vidíme posloupnost a návaznost témat v průběhu školního roku. Většinou se plánují i výukové cíle jakožto výstup tematických celků. Zpracování tohoto materiálu může být individuální práce učitele nebo i společné s dalšími vyučujícími totožných předmětů a schvaluje ho ředitel školy. Tematické plány by měli být provázané mezi ročníky, aby byla zachována jejich návaznost.
- Individualizace s ohledem na potřeby žáků – kurikulární závazné dokumenty musíme využít při plánování v kombinaci s potřebami žáků, jejich věkem, pohlavím, dosavadními znalostmi a zkušenostmi. Vždy postupujeme v souladu s nejlepšími zájmy žáků. V případě, že vidíme, že žáci nestíhají nebo naopak učivo zvládají příliš snadno, tak tomu výuku musíme uzpůsobit, včetně redukce nebo doplnění objemu učiva.

Přípravu na vyučování si vždy chystá konkrétní učitel. Při jejím projektování tak musí mít plány co a jak bude učit, případně jak by ji rozšířil nebo zredukoval podle zvládnutí výuky žáky. Forma pro návrh vyučovací jednotky není standardizovaná.

Podle Pettyho by uspořádání hodiny mělo obsahovat:

- Název/ téma hodiny
- Cíle a úkoly

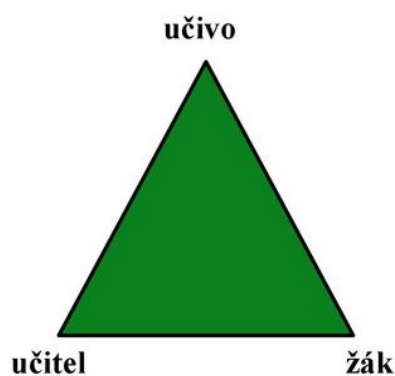
- Odkaz na pasáž probíraných osnov
- Didaktické pomůcky a prostředky
- Vyučovací metody
- Návrh činností včetně časového návrhu
- Reflexe průběhu vyučování

(Petty, 2013)

Při přípravě na výuku jde podle Hunterové o cílené, profesionální a zhodnotitelné plánování, stěžejní je:

- Výběr učiva – navazuje na tematicky plán, učebnice, dosahování cílových kompetencí žáků
- Učební činnosti žáka- úlohy vedoucí k výuce žáka, pro plnohodnotné dosahování cílů
- Činnost učitele- cílená činnost vedoucí k učení žáků

Hunterová (1999)

Obr. 4- Herbartův trojúhelník

7.1 Návrh příprav na vyučování

V této části své diplomové práce jsem si nachystala modelové přípravy do vyučování a k nim vždy pracovní listy a návrh kontrolních otázek k tématu. Přípravu jsem si udělala na čtyři předměty, které mi jsou nejbližší a pro obor studia kosmetické služby naprosto stěžejní, jsou to kosmetika, materiály, zdravotní péče a odborný výcvik. Materiály jsem chystala pro třetí ročník.

7.1.1 Modelová příprava na vyučování – Kosmetika

Obor	Kosmetické služby
Předmět, ročník, počet	Kosmetika, 3. ročník, počet žáků 15
Tém. celek - téma	Úvod do tématu péče o řasy a obočí
Obsah tématu	Tvarování obočí – pinzetou, voskem, nití, žiletkou Laminace řas a obočí Barvení řas a obočí barvami nebo hennou Výživy na řasy a obočí
Cíl, dílčí cíle	Seznámit žáky s metodami pro úpravu řas a obočí, rozdělit přírodní a chemické barvení, vymezit pojmy epilace a depilace obočí, působit na esteticko žáků, žáci umí vysvětlit a kombinovat jednotlivé postupy
Rozvíjené kompetence	Kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám,

Fáze výuky	Expoziční
Vyučovací metody	Slovní (frontální výuka, výuka podporovaná PC-prezentace), názorně demonstrační (fotky)
Didaktické zásady	Přiměřenost, názornost, spojení teorie a praxe
Organizační formy	Frontální hromadná výuka,
Návaznost v předmětu	Navazuje na kosmetická ošetření pleti
Mezipředmětové vztahy	Zdravověda, Materiály
Učební pomůcky	Pc, promítačka, promítací plátno Cvičná hlava, pinzeta, depilační nit, depilační vosk s nahříváčem, barvy na obočí a řasy, peroxid, Henna, líh, set na laminaci
Materiálová příprava	Prezentace powerpoint, fotky/video postupu, didaktické pomůcky – pomůcky pro ošetření
Časová osa	1. vyučovací hodina úvod a teorie Poté bude názorně demonstrační ukázka a procvičování při odborném výcviku
Struktura vyučovací jednotky- 45 min	8 min – oznámení tématu dnešní výuky a zjištění povědomí o tématu, rozdání vzdělávacích materiálů (pracovní list) 17 min – PowerPoint prezentace s výkladem nové látky 10 min – názorná demonstrace potřebných pomůcek a způsobu jejich použití- ukazováno před třídou na cvičné silikonové hlavě

	<p>5 min – shrnutí hlavních bodů, kontrolní cvičení</p> <p>5 min – zadání domácího úkolu: Zjištění rozdílů mezi trvalou na řasy a laminací řas, příště hodina začne řízenou diskuzí o tomto tématu</p>
<p>Otázky pro část opakování probraného učiva</p>	<p>Jakými technikami můžeme upravovat obočí do požadovaného tvaru?</p> <p>Odkud pochází depilace nití?</p> <p>Je vhodná depilace cukrem pro tuto partii?</p> <p>Jaký je postup laminace obočí?</p> <p>Jaký je postup laminace řas?</p> <p>Jaké jsou typy barev pro užití na řasách a obočí?</p> <p>Je některá z nich přírodní?</p> <p>V jakém poměru se míchá barva s oxidantem?</p> <p>Na jakém principu fungují výživy na řasy a obočí?</p>
<p>Úkoly k procvičování nového učiva, případně zadání domácího úkolu</p>	<p>Doporučím podívat se na Youtube na videa laminace obočí a řas, včetně jejich barvení. Pokud se mezi nimi budou lišit postupy doporučím, ať si poznačí, v čem a vysvětlíme si příště v hodině jak je to správně a proč.</p> <p>Dobrovolný DÚ: Žáci si mají zjistit rozdíly mezi trvalou na řasy a laminací řas, příště hodina začne řízenou diskuzí o tomto tématu.</p>
<p>Žákovské poznámky-text zápisu žáků do sešitu</p>	<p>Žáci mají k dispozici mou prezentaci, posílám ji do třídního emailu ještě před vyučováním, kdyby se do ní chtěli podívat nebo si ji chtěli vytisknout.</p> <p>Dále ode mě dostanou vytištěné pracovní listy.</p> <p>Do poznámek si dobrovolně značí pouze informace navíc nebo ty, které je zaujaly. Případně si kreslí obrázky pomůcek apod.</p>

7.1.2 Pracovní list k modelové přípravě na vyučování – Kosmetika

Péče o řasy a obočí

Anatomie a fyziologie kůže a chlupu

Kůže je největší orgán lidského těla. Je tvořena vrstvami pokožky (epidermis), škáry (dermis) a podkoží (subcutis), které odděluje kůži od svalů, vazů a tukových buněk.

Pokožka je tvořena pěti vrstvami epitelů- buněčných vrstev, přičemž spodní vrstva je zárodečnou (stratum germinativum) a tvoří ji buňky, které se neustále dále dělí. Ty se dále dozrávají a posouvají do vyšších vrstev. Nad ní se nachází stratum granulosum, kde dochází k mírnému oplošťování buněk. Každá vrstva, čím je výše, obsahuje menší množství vody a dochází více ke keratinizaci- tvrdnutí buněk, rohovatění, což tvoří kůži více odolnou a buňky tvrdší. Další vrstvou je vodní bariéry. Po ní se další vrstva pokožky nazývá stratum lucidum, jejíž buňky ztrácí jádra a jsou tenké, přímo na sebe nasedající. Nejvyšší rohová vrstva stratum corneum obsahuje buňky tvrdé, bezjaderné, vysoce keratinizované, které na sebe nenaléhají na těsno a díky tomu se odlupují. Také se v této vrstvě nachází plně dozrálé melanocyty obsahující pigmentová granula. V pokožce se nenachází cévy, je vyživována mezibuněčným prostorem ze škáry.

Mezi pokožkou a škárou se nachází bazální membrána, která je zvlněná a výběžky škáry tvoří dermální papily a Merkelovy buňky, které slouží jako mechanoreceptory (nervové zakončení).

Škára je tvořena elastinovými a kolagenovými vlákny. Rozdělujeme ji na dvě vrstvy- bradavčitá vrstva (stratum papillare), která je tenčí, vícebuněčná a vazivo je zde řidší, a pod ní stratum reticulare, která je tvořena hustou sítí kolagenních vláken a menším množstvím buněk.

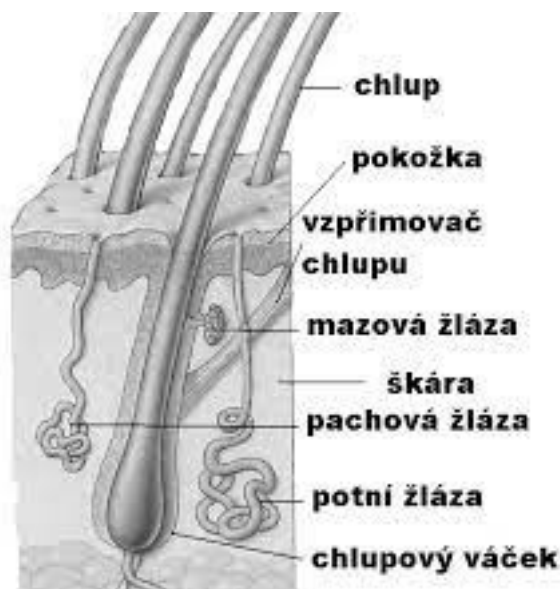
Ve škáře se nachází cévní zásobenění a volná sensorická nervová zakončení (díky nim cítíme teplo, tlak, bolest).

Ve škáře se nachází a vyrůstají z ní kožní elementy, známá jako adnexa kůže.

Řadíme mezi ně:

- Potní žlázy
- Mazové žlázy
- Vlasy, chlupy, řasy
- Nehty

Podkoží je tvořeno převážně řídkým vazivem, obsahuje velké množství tukových buněk a nachází se zde receptory tlaku. Podkoží se nenachází pod kůží všude, tam kde chybí je kůže tenká- oční víčka, ušní boltec, kůže na nose.

Obr. 5- znázornění chlupu v kůži

Veškeré chlupy včetně srsti zvířat, vlasů, chloupků obočí nebo řas mají totožný anatomický i fyziologický původ. Liší se pouze ve struktuře, hrubosti, barvě nebo hloubce ukotvení v kůži. Kůže jimi není pokrytá rovnoměrně a liší se na různých partiích.

Místa, která jsou bez ochlupení, jsou dlaně a prsty ze spodní strany, plocha očního víčka (vyjma řas), vnitřní strana pysků, bradavky.

Stavba chlupu

Chlupy jsou tvořeny keratinizovanými buňkami. Část nad pokožkou se nazývá chlupový stvol (scapus pili) a část vnořena v kůži chlupová kořen (radix pili). Chlup je ve škáře ukotven ve chlupovém váčku (folikulu), který se mimo jiné stará o jeho výživu. Z jednoho folikulu může růst i více chlupů. V nejširší části se chlup rozšiřuje v chlupovou cibulku, obklopenou chlupovou papilou. V průřezu je chlup tvořen dřevní složenou z buněk s měkkým keratinem, obklopenou kůrou chlupu z tvrdého keratinu. Na povrchu je tenká kutikula, jejich povrch je tvořen buňkami tam, aby se do sebe chlupy nesplétaly a neplstnatěly. Na chlupovém váčku je upevněn malý sval zdvihač chlupu (musculus arrector pili), který se stará o termoregulaci („husí kůže“ když nám je zima).

Růstový cyklus chlupu

Chlupy nám neustále dorůstají, vypadávají se a obnovují se. V průběhu života nám někde chlupy začnou růst více (např. pubické ochlupení) a někde zase méně (třeba u obočí nebo řas).

Fáze růstu jsou:

Anagenní- chlup je založen ve folikulu a roste, až dosáhne své maximální délky

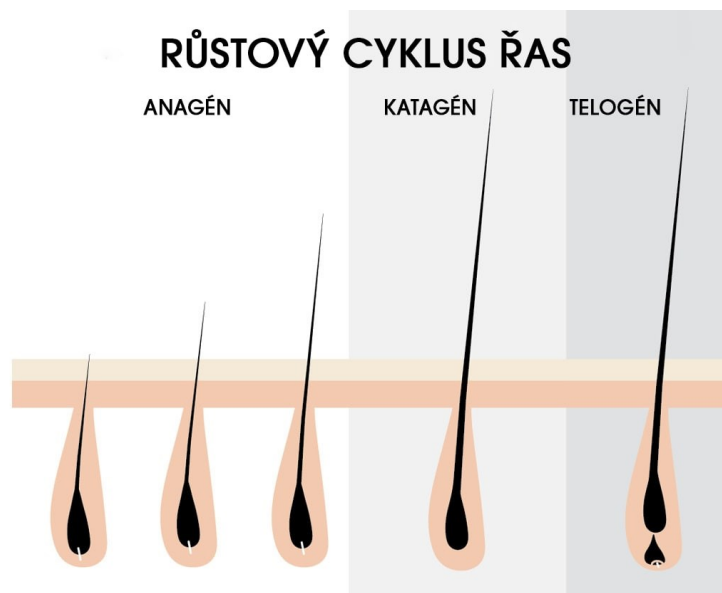
Catagenní- poměrně krátké období, kdy chlup již neroste

Telogenní- pod chlupem se vytvoří v cibulce nový chlup, starý dlouhý vypadává, mladý započne anagenní fázi

Díky regeneraci je zachováno přibližně stále stejné množství chlupů v dané partii. Můžeme jejich množství snížit vytrhnutím nebo osvěcováním. Při vytrhnutí trvá chlupu než se vytvoří nový a opět začne růst. Při pravidelném trhání dochází ke zpomalení, slábnutí nebo řidnutí chlupů. Osvěcování je intenzivnější technika odstraňování nežádoucích chlupů, používají se na to lasery nebo IPL (intenzivní pulzní světlo).

Délka chlupu je dána geneticky a životosprávou (hlavně výživou). Taktéž tvar chlupu je předem daný.

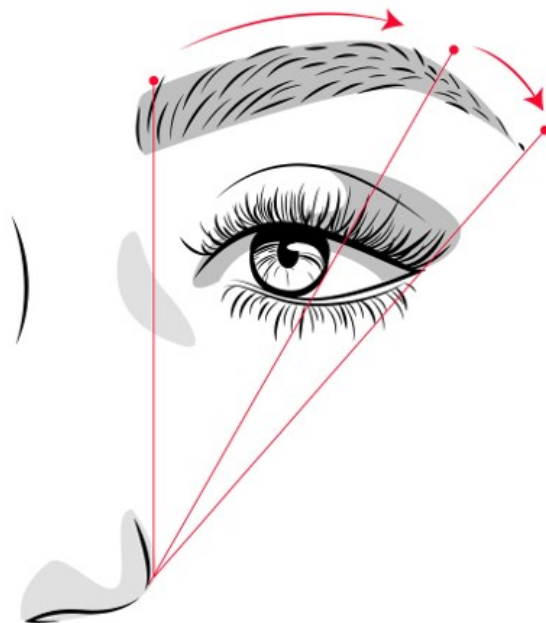
Onemocnění, kdy dojde k lokálnímu nebo plošnému vypadání vlasů i chlupů se jmenuje Alopecie.

Obr. 6- růstový cyklus chlupu

Tvarování obočí – pinzetou, voskem, nití, žiletkou

Obočí je jednou ze stěžejních částí obličeje, která určuje celkový vzhled. Mnoho lidí trpí problémy s asymetrií, chybějícím, řídkým nebo naopak moc hustým a nepoddajným obočím. Úprava obočí není pouze moderní trend, historicky péči o obočí dohledáme ve starověkém Egyptě nebo indii již tisíce let zpět. Jediné, co se mění stále, jsou módní trendy, jakým obočí upravujeme s ohledem na estetično a techniky, které k tomu máme. Aktuálně je nejvíce módní tvar obočí takový, který kopíruje přirozenost. Začíná nad vnitřním koutkem oka, směřuje nahoru k mírnému oblouku (stříšce), který se nachází ve 2/3 obočí a poslední třetinu se sklápí zpět dolů. Konec obočí je v rovině s dolní hranou začátku obočí. Pro architekturu obočí se používají obličejová pravítka na obočí nebo vykreslení pomocí barvicí nitě- tou si můžeme snadno propojit základní body obočí v souladu s koutky rtů a chřípí nosu.

Obr. 7- architektura obočí

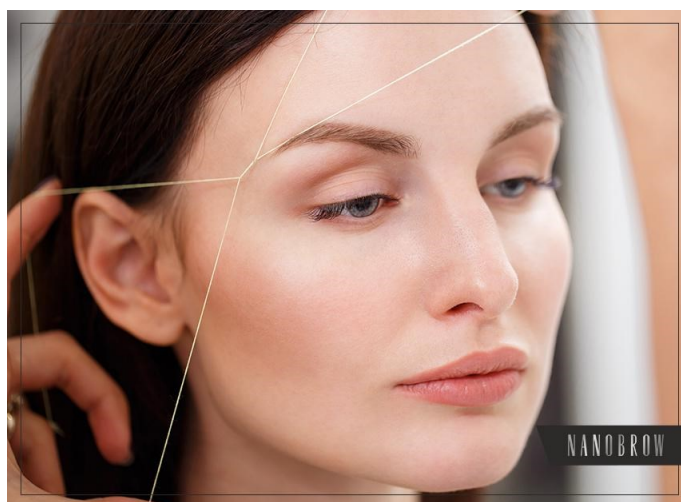
Přírodní chloupky v obočí nejběžněji upravujeme pinzetou. Používáme kovovou, odezinfikovanou pinzetu, kterou přikládáme v co nejmenším ostrém úhlu k pokožce, uchopíme a trháme chloupek ve směru růstu. Díky tomu ho vytrhneme celý i s chlupovým váčkem a chlup 1-3 týdny neporoste. V průběhu práce otíráme kůži vatovým tamponem namočeným ve zklidňujícím toniku. Trháme hlavně chloupky ze spodního oblouku obočí. Horní pevné chloupky trháme pouze v případě velké asymetrie.

Žiletka na obočí je skvělý nástroj pro odstranění jemných chloupků v okolí obočí, které by se nám špatně trhaly pinzetou. Pevné chloupky holit nedoporučuji, rychle dorůstají a nevypadá to hezky. Nikdy neholíme celé obočí.

Pro úpravu voskem se většinou používají samostržné vosky (filwax) nebo teplé vosky. Studené vosky jsou spíše pro domácí použití. Samostržný vosk malou jednorázovou dřevěnou špejlí nanese přes chloupky, které chceme strhnout pryč, proti směru růstu, počkáme až zavadne, nadzvedneme okraj vosku špachtličkou, uchopíme a rychle strhneme v co nejmenším úhlu podél kůže po směru růstu chloupků. Oproti tomu teplý vosk nanese po směru růstu odstraňovaných chloupků a trháme proti.

Vždy před aplikací nanese se na kůži malé množství pudru a po aplikaci ošetříme tonikem a podepilačním olejem. Poučíme klientku, aby na depilovanou partii nenanášela 24h dráždivou kosmetiku a 2 dny se vyvarovala sluníčku (případně pouze s ošetřenou partii krémem s 50 SPF). Délka výdrže je cca 3 týdny. Použití cukrové pasty v této partii je vůči kůži vhodné, avšak ho nedoporučuji nezkušeným kosmetičkám, protože by mohlo dojít k odstranění většího množství chloupků, než bylo žádoucí.

Odstraňování chloupků nití je arabská technika, u nás minimálně používaná, založena na principu smotané dlouhé nitě, která je ve středu překřížena, kosmetička ji má omotanou okolo palců a ukazováčků. Naučeným pohybem uchytí chloupek do překřížené části nitě a rychlým šubnutím ho odstraní. Výsledek je totožný s odstraněním pinzetou.

Obr. 8- úprava obočí nití

Laminace řas a obočí

Aktuálně v salonech velice žádaná technika modelace tvaru chlupů obočí i řas. Materiály jsou obvykle používané stejné, liší se v technice aplikace. Obočí díky němu získá požadovaný směr růstu chloupků a lépe nasedá ke kůži (neodstává), řasy jsou natočené jako kleštičkami. Výdrž je cca 6 týdnů.

Pro natočení řas se používají natáčky, obvykle se jedná o silikonové válečky nebo různě klenuté ploché válce. Velikost se volí podle délky řas. Pomocí vodou ředitelného lepidla se přichytí k víčku a následně k nim řasy. Natře se na ně první báze a nechá se působit, na

sucho se setře a aplikuje se druhá báze a nechá se působit. Doba aplikace se liší podle doporučení výrobce, obvykle se pohybuje okolo 10 minut. Na závěr se pomocí vodou napuštěných tamponů odstraní natáčky, lepidlo i zbytky báze.

U obočí se natáčky nepoužívají, ale obočí se pouze vyčeše. Fixovat se vodou rozpustným lepidlem může také, ale většinou to není potřeba. Báze se aplikují stejně jako u řas a mají i stejnou dobu působení.

Barvení řas a obočí barvami nebo hennou

Barvy na obočí dělíme na přírodní, chemické nebo hybridní.

Přírodní metoda je použití henny. Chystá se smícháním henna pudru s aktivátorem, natře se na obočí a kůži a nechá se působit. Nevýhodou je dlouhá doba aplikace a 15- 20 minut na působení. Často na ní vznikají alergické reakce, proto není vhodná pro citlivé klientky, Pokud má z reakce klientka obavu tak je vhodné udělat 48 h dopředu alergo test- aplikace malého množství přípravku za ucho a sledovat případnou reakci.

Největší výhodou hennového barvení je to, že pigment barví i kůži a proto dělá větší efekt nalíčeného obočí.

Chemické barvy se prodávají v tubách, mají krémovou konzistenci. Před jejich použitím je potřeba je rozmíchat ve správném poměru dle doporučení výrobce s oxidantem. Poté se štětcem nanese na odlíčené očištěné obočí a nechají se působit podle toho, jak výrazný chceme efekt- 3-5 minut. Smyjeme čistou vodou. Tyto barvy jsou také vhodné pro barvení řas. Rozmíchání barvy je ve stejném poměru jako na obočí, pod dolní řasy se dá polovina vatového tamponu pro prevenci obarvení kůže, nanáší se štětcem na odlíčené řasy a nechá se 10 minut působit. Poté smyjeme čistou vodou, v případě potřeby můžeme oči vykapat očními kapkami (umělé slzy).

Hybridní barvy jsou krémové barvy, které se rozmíchávají s oxidantem, ale chovají se při aplikaci jako henna. Mají dlouhou dobu aplikace – nechávají se schnout 20-30 minut.

Výživy na řasy a obočí

Výživy na řasy a obočí mají poměrně kontroverzní historii. Po miléniu byly na trhu séra, která byla původně určena pro léčbu očního zákalu a byly na bázi kortikoidů. Měly extrémně dobré výsledky, ale bohužel časté vedlejší účinky na zdraví očí. Proto jsou již několik let zakázané a prodávat se v Evropě nesmí.

Aktuálně prodávaní séra jsou většinou na bázi peptidů, lipidů a vitamínů B skupiny. Díky zvýšení lokální výživy prodlouží u řas a chloupků anagenní fázi a řasy tak dorostou do delší délky. Avšak tento efekt platí pouze po dobu používání séra, bez něj opět řasy vypadají a narostou nové ve standardní délce, která je pro ně přirozená.

Další možnosti úprav řas a obočí

Mezi další možnosti úpravy řas patří jejich prodlužování lepením umělých řas, ať už jednorázově v trsech a páskách nebo pro dlouhodobé nošení individuálně na vlastních řasách. Pro jednorázové aplikace se používá vodou rozpustné lepidlo a lepí se jen před konkrétní akcí jako doplněk líčení. Takto jsou vhodné třeba na svatbu nebo plesy, kdy klientka ví, že je dále nebude chtít nosit. Jejich aplikace je extrémně rychlá a řasy bývají levnější.

Pro jejich dlouhodobé nošení se řasy lepí individuálně na vlastní řasy trvanlivým voděodolným lepidlem. Lepí se metodou řasa na řasu nebo jako objemové ve větším množství pomocí ultratenkých řas. Řasy pro aplikaci řasa na řasu mají průměr tloušťky 0,15 nebo 0,20 mm, na objemové techniky se používají řasová vlákna o tloušťce 0,03, 0,05 nebo 0,07 mm. Řasy se dodávají v různých natočeních, které se volí jak podle tvaru řas a očí klientky, tak podle požadovaného efektu. Značí se písmeny J, B, C, D, tvary mezi nimi jsou značeny dvakrát tím samým písmenem, například CC. Další tvary jsou atypické, mezi ty se řadí například řasy L, které jsou atypicky zatočené. Jednotlivé tvary se dají i na jednom oku kombinovat pro dosažení požadovaného efektu. Posledním parametrem lepených řas je jejich délka, na trhu jsou možnosti 3-20 mm, avšak nejběžněji využívané jsou délky 7-11 mm.

Jejich aplikace probíhá v leže na kosmetickém lehátku, při zavřených očích za podlepených dolních víček klientky páskou nebo podložkou, za pomoci dvou pinzet. Jednou se rozhrnují řasy klientky a druhou se z krabičky nebo podložky na řasy vezme jedna řasa (nebo vějířek objemových), omočí v lepidle a přiloží na řasu přírodní. Takto se na každé oko aplikuje průměrně 120 řas u techniky řasa na řasu, tj 300-500 řas objemových podle zvolené tloušťky.

Další možná úprava obočí je permanentní make-up. V dnešní době se bohužel nikde na žádné škole permanentní make-upy nevyučují a proto všichni, kdo je provozují, musí mít rekvalifikační kurz akreditovaný MŠMT zakončen rekvalifikační zkouškou nebo zkouškou u autorizované osoby. Pro získání živnostenského oprávnění musí ještě člověk mít SŠ vzdělání v oboru kosmetické služby, rekvalifikaci v oboru kosmetické služby a 6 let praxe nebo zkoušku u autorizované osoby, případně mít zdravotnické vzdělání. Živnost, pod kterou se tyto služby řadí, se nazývá Činnosti, při kterých je porušována integrita lidské kůže, a patří sem nejen aplikace permanentních make-upů, ale i tetování a aplikace piercingů.

Pro tetování obočí jsou k dispozici na trhu aktuálně tři techniky, které se navzájem dají kombinovat. Patří sem microblading, hair strokes a shading.

Microblading, vláskování nebo 3D obočí je ruční technika, kdy se pérkem složeným z řady jehel, veškrábává barva na permanentní makeupy do pokožky. S perem se musí pracovat velmi zlehka, aby nedošlo k zářezům a tvorbě jizev- při zákroku nesmí kůže krvácet. Výhodou je velmi přirozený výsledný efekt, který věrohodně imituje vlastní chloupky. Dá se s ním obočí zahustit nebo nahradit část chybějícího obočí, i u klientek s alopecií. Není vhodné pro extrémně suchou a křehkou nebo naopak moc mastnou pleť. Obtahuje se cca po 12 měsících.

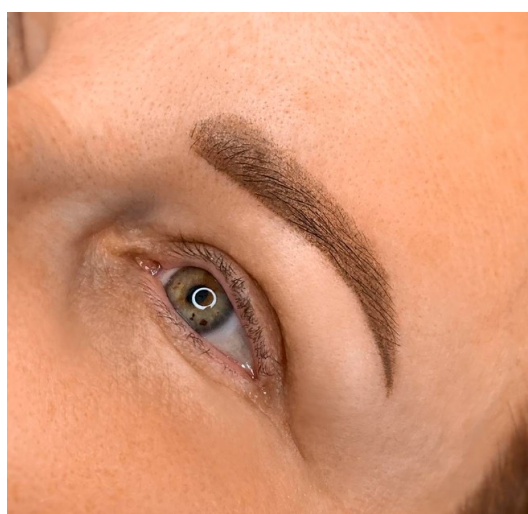
Obr. 9- Microblading obočí, zdroj: vlastní archiv

Hairstrokes, magic brow nebo hair by hair jsou všechno názvy pro obočí tetované strojkem. Výsledný efekt je hodně podobný microbladingu, ale díky práci strojkem má trvanlivější efekt (18-24 měsíců než se jde na obtažení) a také nemá kontraindikace podle typu pleti. Má velmi přirozený efekt, vhodný i při ztrátě kompletního obočí, např. po léčbě onkologických onemocnění nebo alopecii.

Obr. 10- Hair strokes permanentní make-up obočí u klientky s alopecií, zdroj: vlastní archiv

Poslední technikou je shading, ombre, pudrové nebo stínované obočí. Všechny tyto názvy spojují techniku permanentního make-upu obočí, kdy se pracuje se strojkem a jehlou se tetuje obočí pomocí jednotlivých teček. Efektem po vyhojení je obočí, které vypadá jako by bylo namalované pudrem na obočí. Výdrž mezi obtaženími je 18-24 měsíců a není problém ho aplikovat na jakýkoliv typ kůže.

Obr. 11- Pudrový permanentní make-up obočí, zdroj: vlastní archiv

Veškeré permanentní make-upy mají totožné kontraindikace – infekční onemocnění celkové, na sliznici nebo na kůži, závažné onemocnění, těhotenství a kojení, nekompensovaný diabetes nebo porucha štítné žlázy, užívání léků na ředění krve. Permanentní make-up, když je dobře aplikován, je potřeba vždy po čase obtáhnout pro jeho oživení. Pokud k tomuto nedojde tak se postupně vstřebá.

Pokud by ho klientka chtěla odstranit dříve tak to lze pomocí vtetování removeru nebo odstranění laserem. Poslední rok je ale v České republice toto velmi kontroverzní téma a záleží na místopříslušné hygienické stanici, zda tuto činnost individuálně kosmetičce schválí.

Vybavení pracovního místa

Všechny tyto činnosti spadají pod kosmetická ošetření, proto na ně máme standartně vybavené pracovní místo:

- polohovatelné lehátko – manuální, hydraulické nebo elektrické
- kosmetický taburet
- kruhovou lampu s lupou
- odpadkový koš
- kosmetický vozík obsahující uzavíratelné boxy na vatové tampony, přířezy buničiny a vatové tyčinky, perlan, papírové kapesníky a utěrky, jednorázové čepičky nebo čelenky
- ručník na překrytí oděvu zákaznice
- miska na vodu
- zrcátko
- pinzeta
- štětce na barvy
- nahřívač na vosk a
- zklidňující tonikum
- kapky do očí
- barvy na obočí i řasy, produkty a natáčky na laminaci řas
- lepidlo na řasy, řasy, pinzety, podložka
- vybavení pro permanentní make-up (pokud budu mít dodělanou kvalifikaci ho provozovat, není součástí kosmetického vzdělání!)

7.1.3 Modelová příprava na vyučování – Odborný výcvik

Obor	Kosmetické služby
Předmět, ročník, počet	Odborný výcvik, 3. ročník, počet žáků 8
Tém. celek - téma	Pedikúra
Obsah tématu	Pedikúrní postupy, materiály a přípravky, hygienické zásady při pedikúře
Cíl, dílčí cíle	Žáci znají postupy pedikúrního ošetření, umí zvolit správnou techniku a produkty k danému typu nohou, umí posoudit vhodnost ošetřování nohou klienta s ohledem na jeho zdravotní stav, umí ošetřit nehty a aplikovat nehtové materiály, zvládnout vhodným způsobem ošetřit ztvrdlé paty a odstranit kuří oko, znají zásady Spa pedikúry
Rozvíjené kompetence	Kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, komunikativní kompetence, personální a sociální kompetence, občanské kompetence a kulturní povědomí, kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám, matematické kompetence, odborné kompetence
Fáze výuky	Aplikační
Vyučovací metody	Názorně demonstrační, Praktické

Didaktické zásady	Přiměřenost, názornost, spojení teorie a praxe
Organizační formy	Smíšené- frontální přednes k celé skupině, následně individuální praktický nácvik ve školním salonu
Návaznost v předmětu	Manikúra
Mezipředmětové vztahy	Kosmetika, zdravotní péče, materiály
Integrace předmětů	Člověk a svět práce, člověk a životní prostředí
Učební pomůcky	Vybavení učebny – pedikúrní křeslo, stolek, taburet, misky, lampa, uv lampa, pedikúrní bruska, frézy, kovové nástroje (pusher, kleště, štipky, nůžky), pomerančové dřívko, laky, uv gely, ručníky, jednorázový materiál- utěrky, vata, přířezy z buničiny
Materiálová příprava	Pracovní list
Časová osa	4 vyučovací hodiny (180 minut) – vyučovací blok
Struktura vyučovací jednotky- 45 min	10 min – úvod do dnešní praxe, sdělení dnešního plánu pro praxi 25 min – opakování potřebné teorie 10 min – příprava ukázkového pracoviště 35 min – názorná ukázka pedikúrního ošetření učitelkou 15 min – příprava vlastních pracovišť ve dvojicích, rozdělení do skupin 60 min – práce na klientce ve dvojicích 10 min – úklid pracoviště, dezinfekce, čištění a sterilizace nástrojů 15 min – shrnutí dnešní praxe, prostor pro otázky, řízená diskuze
Otázky pro část opakování probraného učiva	Jaké máme dvě hlavní rozdělení pedikúrních ošetření? Vyjmenuj kroky postupu mokré pedikúry. Jaké jsou používané přípravky při Spa pedikúře?

	Popiš hlavní zásady hygieny, které musíme při ošetření dodržovat?
Úkoly k procvičování nového učiva	Tréning pedikúrní masáže na sobě nebo rodinných příslušnících, pro upevnění a automatizaci postupu.
Žákovské poznámky-text zápisu žáků do sešitu	Žáci mají k dispozici rozdané vytištěné pracovní listy. Do poznámek si dobrovolně značí pouze informace navíc nebo ty, které je zaujaly. Případně si kreslí obrázky pomůcek apod.

7.1.4 Pracovní list k modelové přípravě na vyučování – Odborný výcvik

Pedikúra

Pedikúra je kompletní péče o nohy. Jedná se o kosmetickou péči, která zahrnuje hlavně péči o plosky nohou a nehty. Při ošetření se ze ztvrdlých částí chodidel odstraní suchá ztvrdlá místa.

Podle typu ošetření plosek nohou dělíme pedikúru na:

- Mokrou
- Suchou
- Kombinovanou

Mokrá pedikúra je tradiční ošetření ztvrdlých částí chodidel. Na začátku ošetření se nohy namočí v pedikúrní vaně, přidá se změkčující přísada (sůl, gel, pěna) a nechá se namáčet cca 10 minut. Po vyjmutí nohy z vany se zatvrdlá místa ořezávají sterilní skalpelovou čepelkou nebo žiletkou v seřezávači. Odstraňují se pouze více zatvrdlá místa, pohybem vodorovným s kůží, aby nedošlo k pořezání. Pokud jsou nánosy velké tak se noha může v průběhu ošetření ještě jednou odmočit nebo pomazat vazelínou pro lepší skluznost skalpelu. Toto ošetření je vhodné pro velice zanedbané nohy nebo takové, které mají velké

sklony k nadměrné keratinizace kůže. Není vhodná pro malé nánosy kůže nebo lidi se zdravotními obtížemi – její kontraindikací je diabetes, poruchy štítné žlázy, neuropatie, onemocnění kardiovaskulárního systému.

Suchá pedikúra je metoda ošetření plosek nohou bez namáčení. Nohy se pouze odezinfikují, při zašpinění otřou vlhkým ručníkem, a následně odbrušují pomocí fréz. Ty se upínají do pedikúrní brusky se zabudovaným odsáváním v rukojeti. Frézy jsou z dezinfikovatelných materiálů (kovové, keramické) nebo jednorázové, kdy se na nosič nandají jednorázové papírové kloboučky. Hrubost vybíráme podle stavu nohou a potřeby odbrousit starou kůži. Nemusíme použít vysoké hrubosti, ale vždy používané hrubosti postupně snižujeme až na extra jemné, aby došlo k zahlazení plosek. Proto na jednu klientku použijeme podle potřeby 1-4 různé frézy. Hrubosti fréz jsou číselně označené, totožně se značením pilníků na nehty. Běžně se používají hrubosti 80, 150, 180, 220 a 250, přičemž čím vyšší číslo, tím menší je brusnost fréz. Na frézy se při práci nikdy netlačí, došlo by k přehřívání.

Tato pedikúra je vhodná i pro použití u lidí, pro které je mokrá kontraindikovaná.

Používáme název suchá pedikúra, nikoliv medicínální – tento název je zavádějící, a proto je jeho používání pokutováno.

Kombinovaná pedikúra je moderní typ pedikúrního ošetření, které v sobě kombinuje výhody obou typů. Dochází při něm k namáčení nohou se změkčovacími přísadami, avšak nohy se následně neořezávají, ale obrušují. Nejprve se pracuje s kovovou rašplí (možno i kovovou hladkou s jednorázovými lepícími brusnými páskami), pokud je potřeba tak lze používat v průběhu změkčující gely nebo spreje. Poté se nohy omyjí a dobrousí pomocí jemných fréz.

Zbýlý postup je u všech typů totožný.

Pomocí pusheru uvolníme a zastrčíme nehtovou kůžičku, druhým koncem vyčistíme volný okraj a část u nehtového valu. Frézou odstraníme obroušením nadnehtovou blanku.

Kleštěmi zkrátíme nehty, zapilujeme jednorázovým papírovým pilníkem do požadovaného tvaru.

Následně můžeme aplikovat lak, gellak nebo uv gel:

Aplikace laku – nehet se odezinfikuje a odmastí buničinou namočenou lihem, natře se podkladová čirá vrstva, dvakrát barevná vrstva a zakončí se vrchním lakem. Každá vrstva se musí nechat dostatečně proschnout.

Aplikace gellaku nebo UV gelu – před aplikací se nehet musí zmatnit pěnovým pilníkem, aby materiál mohl dobře přilnout, oťrou se buničinou namočenou lihem. Nanese se podkladová báze, dvakrát barevná vrstva a vrchní lesk, každá vrstva se 1 minutu vytvrdí uv lampou.

Na závěr nohy natřeme krémem nebo pěnou na nohy.

Pro SPA verzi pedikúrních ošetření přidáme peeling nohou, zábal a masáž.

Hygienické zásady při pedikúře:

- Veškeré přípravky používáme schválené, pro použití na nohy, před expirací, z originálních obalů
- Pedikúrní vana musí být vždy po použití omytá a odezinfikovaná
- Nástroje musí být jednorázové nebo hygienicky čisté (tj, odezinfikované nebo sterilizované, dle provozního řádu)
- Dezinfekce na povrchy i nástroje střídáme po 3 měsících, prevence rezistence bakterií a virů
- Skalpelové čepelky nebo žiletky musí být opatrně po použití sejmuty a uloženy do boxu na nebezpečný ostrý odpad

7.1.5 Modelová příprava na vyučování – Zdravověda

Obor	Kosmetické služby
Předmět, ročník,	Zdravověda, 3. ročník, počet žáků 18

počet	
Tém. celek - téma	Všeobecná epidemiologie
Obsah tématu	epidemiologie, význam infekční a neinfekční onemocnění proces šíření nákazy protiepidemická opatření bacilonosičství, očkování
Cíl, dílčí cíle	Žák vysvětlí, co je to epidemiologie. Vyjmenuje základní rozdíly mezi infekčním a neinfekčním onemocněním Popíše proces šíření nákazy Žák popíše, jakým způsobem předchází šířením epidemiologicky závažným onemocněním
Rozvíjené kompetence	Kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám, odborné kompetence, Komunikativní kompetence, Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií pracovat s informacemi
Fáze výuky	Motivace a fixace
Vyučovací metody	Slovní, názorně demonstrační
Didaktické zásady	Přiměřenost, názornost, spojení teorie a praxe
Organizační formy	Frontální
Návaznost v předmětu	Imunologie
Mezipředmětové vztahy	Chemie, biologie, materiály,

Integrace předmětů	Člověk a svět práce, člověk a životní prostředí
Učební pomůcky	Počítač, promítačka, plátno
Materiálová příprava	Prezentace powerpoint, Pracovní list
Časová osa	1 vyučovací hodina
Struktura vyučovací jednotky- 45 min	5 min – úvod do hodiny, administrativní záležitosti 10 min – brainstorming 20 min – výklad učiva 7 min – myšlenková mapa 3 min – zakončení hodiny
Otázky pro část opakování probraného učiva	Co je to epidemiologie a čím se zabývá? Co je to infekční onemocnění? Jaká znáš neinfekční onemocnění? Jakými způsoby dochází k šíření onemocnění? Jak na salonu předcházíme šíření infekčních nemocí?
Domácí úkol	Jaké dezinfekční a úklidové prostředky používáte doma? Byly by vhodné pro použití i v salonu?
Žákovské poznámky-text zápisu žáků do sešitu	Prezentaci žákům posílám do třídního emailu. Žáci mají k dispozici rozdané vytištěné pracovní listy. Do poznámek si dobrovolně píšou pouze informace navíc nebo ty, které je zaujaly.

7.1.6 Pracovní list k modelové přípravě na vyučování – Zdravověda

Epidemiologie

Jedná se o lékařský obor zaměřující se na zkoumání zdraví a nemocí, včetně faktorů, které je ovlivňují. Lékaři, kteří tento obor provozují se nazývají epidemiologové. Jejich

práce se zaměřuje na vznik nemocí, jejich šíření, studium šíření včetně sběru a analýzy dat pro statistiku, sestavování prognóz a hypotéz ohledně nemocnosti a zdraví populace. Hlavní je jejich předmět zkoumání a metoda práce.

Jejich činnost je důležitá pro prevenci nemocnosti- např. při epidemiích nebo pandemiích navrhují preventivní opatření pro zastavení šíření infekčních onemocnění v populaci.

Obor epidemiologie se dělí na čtyři podobory:

- Obecná – zabývá se teorií nemocnosti a metodami epidemiologie
- Speciální – řeší konkrétní onemocnění a navrhuje konkrétní řešení pro prevenci nebo represi šíření
- Klinická – zabývá se konkrétní klinickou aplikací poznatků, které je schóna klinickými testy posoudit
- Epidemiologie prostředí – zabývá se kvalitou prostředí (životní, pracovní) a jeho vlivem na zdraví obyvatel

Pomocí statistiky epidemiologové sledují spektrum nemocí, jejich šíření v populaci, úmrtnost na dané onemocnění, zdravotní stav a dlouhodobé trendy nemocnosti u sledované skupiny nebo populace. Pomocí opatření proti šíření nemocí zpomalují nebo regulují šíření infekčních onemocnění, následně vyhodnocují účinnost opatření. Sledují rizikové skupiny obyvatel, rozsah a lokalitu výskytu nemoci, rizikové faktory, příčiny přenosu a rozvoje nemoci.

Onemocnění

Onemocnění jsme schopni rozdělit na neinfekční a infekční.

Neinfekční jsou takové nemoci, které způsobují vnitřní nebo vnější faktory, ale osoba, která touto nemocí trpí, ji dále nepřenáší. Patří sem široká škála onemocnění, která může postihovat jakoukoliv soustavu v těle – respirační (chopn, astma), imunologická (alergie), kožní (ekzém, lupenka), neurologické (neuropatie, migrény), cévní (vysoký tlak, tromboembolická onemocnění), trávicí (reflux, Crohnova choroba) nebo vylučovací (ledvinové kameny).

Oproti tomu infekční jsou veškeré, které se nějakým kontaktem umí přenést na další osobu. Jejich původce je patogen:

- Bakterie – bakteriální onemocnění jsou například angína, tetanus, tuberkulóza, černý kašel a další. Způsobují se bakterie, například streptokoky, stafylokoky, e coli, salmonela, legionella a další. Bakteriální infekce se projeví v krvi zvýšeným CRP a

léčba probíhá antibiotiky. Na některá bakteriální onemocnění jsou k dispozici očkování.

- Viry – virová onemocnění jsou například chřipka, covid, sars, vzteklna, klíšťová encefalitida a mnoho dalších. Existují antivirotika, ale příliš se zatím nevyužívají, jsou drahé na výrobu a mají mnoho vedlejších účinků. Většinou se s viry musí vypořádat náš vlastní imunitní systém. Na některé virové onemocnění máme k dispozici očkování.
- Mykóza – způsobují je plísně nebo kvasinky, nejčastěji se setkáváme s plísněnými onemocněními na nehtech nebo na kůži, tam se plíseň objevuje v záhybech nebo na nohách, protože se jedná o oblasti, které se více zapažuje. Hlavní prevencí je dobrá hygiena. Léčí se antimykotiky
- Paraziti – cizí paraziti, kteří napadají lidské tělo, jsou například svrab, vši, roztoči (demodex) nebo toxoplazmóza. Šíří se nejčastěji u lidí se zanedbanou hygienou. Léčí se celkově nebo lokálně, podle typu parazita.

Způsoby přenosu dělíme na přímé a nepřímé.

Přímé jsou:

- Kontaktem – fyzickým kontaktem – líbáním, poškrábáním, sexem, dotekem
- Kapénkou – aerosol při kašlání nebo kýchání
- Perinatálně – přenos z matky na plod

Nepřímé jsou:

- Nepřímý kontakt – pomocí přenosu přes kontaminovaný předmět, třeba špatně vypraný ručník nebo špinavý pilník
- Inokulací – přenos ve zdravotnictví nebo u narkomanů, přímým kontaktem jehlou, přístrojem při vyšetření, při podání krve nebo produktů z ní
- Vzduchem – přenos kapénkami, které jsou ve vzduchu, v klimatizaci nebo nasednou na prach v místnosti
- Alimentární – přenos infekce přes jídlo, často při nevhodném nebo nedostatečném zpracování teplem nebo jinak. Typicky mléko, vejce, maso, neomytá zelenina a ovoce
- Transmisivní – přenos přes dalšího přenašeče, např. přes infikované zvíře
- Transplacentární – z matky na plod v prenatálním období

- Z půdy- např. tetanus

Imunita

Jedná se o schopnost organismu bránit se nákaze patogeny (viry, bakterie, mykózy). Tělo má několik typů možností, jak se nákaze bránit, chrání nás

- Vnější ochrana těla kůží a sliznicemi, které mají specifické PH a různé výměšky, které nás chrání
- Fagocytární bílé krvinky a antimikrobiální bílkoviny, které „váží“ a likvidují patogeny, které se dostaly do těla. Mezi takovou reakci řadíme třeba zánět
- Specifická imunitní reakce pomocí lymfocytů, protilátek nebo třeba zvýšení teploty organismu

Očkování

Vpravení látky do těla, které má za smysl zlepšit imunitní odezvu v případě setkání s patogeny. Očkovat se dá proti některým druhům virů a bakterií. Látka je vpravena injekčně nebo perorálně (např. očkování proti rotavirům). Očkování jsou povinná a nepovinná. Mezi povinné řadíme hexavakcínu a MMR. Nepovinná (dobrovolná) očkování se aplikují po domluvě s lékařem a jsou většinou doplácená pacientem. U některých zemí je nutné mít jiná povinná očkování než jsou nutné u nás v ČR, třeba před cestou do Afrických zemí je nutnost očkování břišního tyfu.

Úklid pracoviště

Kosmetické služby se řadí mezi činnosti epidemiologicky závažné. Proto je nutné mít zpracovaný a hygienickou stanicí schválený provozní řád, který musí být k dispozici k nahlédnutí na provozovně. V tom je vždy vypsán postup pro úklid provozovny, který je závazný.

Před prací si otřeme pracovní povrchy, nachystáme a odezinfikujeme nástroje, se kterými budeme pracovat.

Úklid provádíme částečně již při práci, nejpozději po každé klientce očistíme povrch pracovního místa jarovou vodou a následně odezinfikujeme. Jednorázové nástroje a materiály vyhodíme do koše. Ostatní nástroje omyjeme kartáčkem s mýdlem pod tekoucí horkou vodou, dáme do ultrazvukové čističky nebo dezinfekční lázně, vysušíme a kovové

nástroje sterilizujeme, ostatní odezinfikujeme postřikovou dezinfekcí. Přístroje očistíme a odezinfikujeme.

V případě znečištění se úklid provádí bezodkladně. Koš se vynáší každý den na konci směny, pokud je potřeba tak i dřívě.

Dezinfekce

Jedná se o chemické látky, které používáme pro hygienickou čistotu na provozovně.

Rozlišujeme je podle účelu použití na:

- Kůži
- Nástroje
- Plochy
- Podlahy
- Prádlo

Použití se vždy řídí dle provozního řádu a doporučení výrobce, které vždy dodržujeme, včetně poměrů ředění i doby aplikace. Nepoužíváme dezinfekce po datu jejich expirace. Na každý typ použití měníme dezinfekci nejpozději 1x za 3 měsíce, aby nedošlo k rezistenci bakterií.

Sterilizace

Sterilizace probíhá pomocí působení fyzikálních vlivů na nástroje k dosažení jejich absolutní čistoty. Na provozovnách se můžeme setkat s horkovzdušným sterilizátorem (nejčastěji Melag75), parním sterilizátorem nebo autoklávem. Používá se pouze na nástroje ke sterilizaci určené, celokovové nerezové nebo keramické, bez plastových částí. Nástroje vkládáme vždy dokonale očištěné a osušené, jinak dochází k jejich ničení. Funkčnost sterilizátoru kontrolujeme kontrolními papírky do sterilizátoru a po použití je následně popíšeme datem a vlepíme do sterilizačního deníku. Dle požadavků hygieny zapisujeme i každý sterilizační cyklus a necháváme kontrolovat specializovanou firmou, která u vzorku po vysterilizování následně dělá kultivaci (liší se dle požadavků konkrétní hygieničky).

7.1.7 Modelová příprava na vyučování – Materiály

Obor	Kosmetické služby
Předmět, ročník, počet	Materiály, 3. ročník, počet žáků 16
Tém. celek - téma	Krémy a emulze
Obsah tématu	Přípravky k čištění pleti
Cíl, dílčí cíle	Žák umí popsat složení kosmetických přípravků k čištění pleti Umí rozlišit produkty s tukovým a vodním základem Rozumí složení emulzí
Rozvíjené kompetence	Kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám, odborné kompetence, Komunikativní kompetence, Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií pracovat s informacemi
Fáze výuky	Expozice
Vyučovací metody	Slovní, názorně demonstrační
Didaktické zásady	Přiměřenost, spojení teorie a praxe
Organizační formy	Frontální
Návaznost v předmětu	Povrchově aktivní látky
Mezipředmětové	Zdravověda, kosmetika, chemie, fyzika

vztahy	
Integrace předmětů	Člověk a svět práce, člověk a životní prostředí
Učební pomůcky	Čistící mléka, krémy, oleje, tonika, gely, špachtle, štětec, vatové tampony, přířezy z buničité vaty
Materiálová příprava	Powerpoint prezentace, Pracovní list
Časová osa	1 vyučovací hodina
Struktura vyučovací jednotky- 45 min	8 min – úvod do hodiny, popis dnešní výuky 5 min – powerpoint prezentace, rozdání pracovních listů 20 min – výklad nového učiva, prokládaný ukázkami kosmetických produktů pro názornost 7 min – řízená diskuze 5 min – prostor pro otázky, zadání domácího úkolu
Otázky pro část opakování probraného učiva	Jaké máme typy základů pro čistící pleťové kosmetické produkty? Co je to emulze? Jaké máme typy emulzí? V čem jsou kdy lepší krémové nebo vodní báze?
Úkoly k procvičování nového učiva – domácí úkol	Podívejte se v koupelně po produktech na tukové nebo vodní bázi – kolik jich je, jaké, kterých máte více?
Žákovské poznámky-text zápisu žáků do sešitu	Prezentaci žákům posílám do třídního emailu. Žáci mají k dispozici rozdané vytištěné pracovní listy. Do poznámek si dobrovolně značí pouze informace navíc nebo ty, které je zaujaly.

7.1.8 Pracovní list k modelové přípravě na vyučování – Materiály

Přípravky k čištění pleti

Základním prvním krokem jakéhokoliv ošetřování pleti, ať už v domácím nebo salonním ošetření, je důkladné odličení a očištění pleti. Večer díky tomu odličíme pleť od zbylého make-upu, potu, mazu, prachu a dalších nečistot, které za celý den na obličej ulpí. Ráno je očištění pleti důležité pro smytí mazu, potu a dalších nečistot. Bez kvalitního a vhodného čištění pleti žádné další kroky nikdy nebudou v takové kvalitě, jaké by mohly být. Naopak častější čištění může poškozovat pleť, protože by došlo k nadměrnému odstraňování kožního filmu a pleť by mohla být citlivá a náchylná pro infekci. Po čištění pleti vždy aplikujeme krém nebo další péči.

Kosmetické čistící produkty většinou obsahují různé účinné, čistící nebo zklidňující látky a výtažky z bylin, ovoce, zeleniny a dalších surovin. Parfemované jsou přírodními éterickými oleji nebo syntetickými vůněmi.

Pro čištění pleti používáme:

- Přípravky na bázi vody
- Přípravky na bázi tuků
- Emulze
- Peelingy
- Mýdla

Přípravky na bázi tuků

Řadíme sem odličovací vazelíny a oleje. Vždy je volíme podle typu pleti. Jejich výhodou je dobrá odličovací schopnost, je nutné je vždy omýt vodou a následně tonizovat pleť vodou nebo tonikem.

- odličovací vazelíny – používají se v maskéřině a vizážistice pro odličování většího nánosů makeupu a líčidel, nebo body paintingu. Nanese se na obličej prsty a krouží se po pokožce, dokud se neuvolní líčidla z pokožky. Poté se otře papírovými kapesníky a omyje vodou, dále se dočistí mlékem a tonikem

- odličovací oleje – tekuté odličovadlo, používá se pro velmi dobré odličování kosmetických produktů. Je vhodný pro sušší až normální typ pleti. Používají se přírodní nebo minerální oleje. Aplikují se prsty na navlhčenou pleť, roztírá se masážními tahy a smývá se vodou.

Přípravky na bázi vody

Do této kategorie řadíme pleťové vody, tonika a mycí gely. Pleťové produkty se vždy liší podle typu pleti. Pro mastnou a aknézní pleť mohou obsahovat alkohol, obvykle do 20% lihu, takovéto produkty se poté nesmí používat na oční okolí.

Používají se:

- vody a tonika se aplikují ve větším množství na vatový tampon a otře se s nimi pleť. Na vatový tampon se netlačí a musí být dostatečně mokrá, aby nedřel kůži. Používají se po jakémkoliv produktu na čištění pleti s tukovým základem. Nemusí se omývat

- mycí gel je pleťová voda zahuštěná polyvinylalkoholem do gelové konzistence. Používá se tak, že nanese na navlhčenou pleť prsty a jemnými krouživými pohyby se masíruje po obličeji, poté se omyje vlažnou vodou. Můžeme poté použít tonikum.

-micelární vody jsou specifický typ přípravků na mytí pleti, protože obsahují čisticí micely – shluky tenzidů, které najdeme třeba v mýdlech a čisticích na nádobí. Před použitím protřepeme a aplikujeme na vatový tampon v dostatečném množství. Mokrým tamponem otíráme obličej. Po použití vždy omyjeme vodou a můžeme ještě potřít tonikem.

Emulze

Emulze je přípravek na bázi vody i oleje. Buďto máme takové, které jsou trvale smíšené, třeba pleťové mléka, nebo oddělené, třeba odličovače na oční okolí.

Podle poměru použitých látek je dělíme na olej ve vodě (O/V) a vodu v oleji (V/O).

- pleťové mléko – nejčastěji používaný způsob pro odličení a očištění pleti. Nanese se na obličej v dostatečném množství prsty a roztírá se masážními pohyby, nadbytečný produkt se stáhne vatovými tampony a následně dočistí tonikem. Nenanášíme na vatovém tamponu, nemá pak takovou účinnost a zvyšujeme spotřebu mléka.

- odličovací krémy jsou velice podobné pleťovým mlékům, pouze mají hustší konzistenci.

-odličovací přípravky na oční okolí- před použitím je potřeba protřepat, aby se vodní a olejová složka smíchaly, když chvíli stojí tak opět sesednou a oddělí se. Aplikuje se na vatový tampon, který se přikládá a jemně táhne po očním okolí a řasách.

Mýdla

Na obličej nepoužíváme klasická tuhá mýdla na tělo, nýbrž mýdla určená na obličej. Prodávají se tekuté nebo tuhé. Použití je shodné s klasickým mýdlem- navlhčí se ruce, promne se v nich mýdlo a následně se na navlhčené obličej rozetře. Omývá se vodou a následně se aplikuje tonikum.

Peelingy

Peelingové produkty mohou být gelové, mléčné nebo krémové konzistence. Jedná se o produkty, které mají abrazivní (obrušovací) funkci. Ta je v nich zajištěna většinou pomocí abrazivních látek, což jsou namleté ovocné skořápky, cukr, sůl, čištěný písek, mletá káva nebo plastové kuličky (od těch se v posledních letech z ekologických důvodů ustupuje). Poté je kategorie exfoliantů bez abrazivních složek, sem patří chemické peelingy obsahující AHA kyseliny nebo gomáž.

Abrazivní peelingy se nanáší na omytý obličej a krouživými prsty se jejich pomocí obrušuje obličej.

Chemický peeling se natře na očištěný obličej a dle doporučení výrobce a typu pleti se nechává působit, obvykle v řádu 1-10 minut. Poté se neutralizuje nebo smyje.

Gomáž se natře na obličej jako maska, prsty nebo štětcem, nechá se zaschnout a poté se prsty gumovacími pohyby odrolí z pokožky. Následně se pleť omyje.

Nikdy nepoužíváme peeling denně, došlo by k poškození pokožky. Podle jeho hrubosti je vhodnost použití 1x týdně až 1x měsíčně.

7.2 Kontrolní cvičení k modelové přípravě na vyučování

7.2.1 Kosmetika

Kůže se skládá ze tří vrstev a to:.....

Nejvyšší vrstva pokožky se nazývá

Z jaké části kůže vyrůstají chlupy?

Jak se nazývá ta část, která vyživuje chlup?

Jak se nazývají tři růstové fáze cyklu chlupů?

Může kůže krváčet při poškození pokožky bez zasažení škáry? Ano/ Ne, protože.....

Jaké máme možnosti pro depilaci/epilaci obočí?

Vyjmenuj typy barev na obočí a řasy:

Co je to laminace obočí?

Kolik bází je potřeba pro laminaci řas?

7.2.2 Odborný výcvik

Jaké známe typy pedikúr?

Pro koho není vhodná mokrá pedikúra?

Jaké produkty jsou navíc použity při SPA pedikúře?.....

Ošetřujeme klienta s mykózou nehtů? ANO/NE

Jaká je největší výhoda gellaku oproti klasickému laku?

Lze suchou pedikúrou odstranit kuří oko?.....

7.2.3 Zdravověda

Co je to epidemiologie a čím se zabývá?

Jaké známe 4 základní patogeny?.....

Co je to infekční onemocnění?

Jakým způsobem může dojít k nákaze? Vyjmenuj alespoň 3 příklady

Jaký je rozdíl mezi dezinfekcí a sterilizací?

Jaké nástroje nelze sterilizovat?

7.2.4 Materiály

Kdy se používají odličovací přípravky a proč?

.....
.....

Jaké máme typy základů pro čistící pleťové kosmetické produkty?.....

Co je to emulze?.....

Jaké máme dva typy emulzí?

V jakém případě použijeme odličovací přípravek s tukovým základem?

Jaké máme abraziva v peelingách?.....

Jak často se smí použít peeling?

ZÁVĚR

V této své diplomové práci jsem se věnovala tématu Pedagogické projektování pro střední školy – konkretizace na obor kosmetické služby. Práce byla strukturovaně rozdělena na teoretickou a praktickou část.

V první části jsem rozebírala teorii o kurikulárních dokumentech- hlavně rámcový vzdělávací program a školní vzdělávací program, ale i dalším. Dále pedagogickému projektování s ohledem na vysvětlení a popsání zásad pedagogického plánování, tvorbu učebního plánu, jeho význam a rozdělení, používané terminologie, práce s klíčovými pedagogickými dokumenty, stanovení cílů a jejich dosahování.

V druhé části jsem aplikovala získané poznatky konkrétně na můj obor, kterým jsou Kosmetické služby 69-41-I/01. Rozebrala jsem požadavky na vzdělávání kosmetiček, využití didaktických pomůcek a možnost návrhu vhodné techniky modernizace pro tento konkrétní obor, vhodné pro praktické využití a tím i zkvalitnění vzdělávání budoucích kosmetiček, pomocí nejmodernějších postupů a poznatků z tohoto oboru.

Navrhla jsem modelovou vyučovací jednotku, ucelený pracovní list pro jedno vzdělávací téma i cvičný test, zaměřený na základní informace z pracovního listu.

Domnívám se, že má diplomová práce bude přínosná pro vyučující odborného výcviku a praktického vyučování, jak v oboru kosmetické služby, tak i v ostatních středoškolských oborech, ale i v oblasti vzdělávání žáků v oboru kosmetických služeb.

Zdroje

1. BURKOVIČOVÁ, Radmila. Pedagogické projektování a prezentace pedagogického projektu v učitelství pro mateřské školy. Ostrava : PedF OU, 2008. 84 s. ISBN 978-80-7368-538-6.
2. ČADÍLEK, M. & LOVEČEK, A. (2005). Didaktika odborných předmětů. Brno: Masarykova univerzita.
3. ČÁBALOVÁ, D. (2001). Pedagogika. (1. vyd.) Praha: Grada.
4. CHRÁSKA, M. (2007). Metody pedagogického výzkumu: základy kvantitativního výzkumu. Praha: Grada.
5. HUNTEROVÁ, M. Účinné vyučování v kostce. Praha: Portál, 1999. 102 s. ISBN 80-7178-220-3
6. KALHOUS, Z., & OBST, O. Školní didaktika. Praha: Portál, s.r.o., 2002. 448 s. ISBN 80-7178-253-X
7. KOŤÁTKOVÁ, Soňa. Dítě a mateřská škola: co by měli rodiče znát, učitelé respektovat a rozvíjet. 2., rozš. a aktualiz. vyd. Praha: Grada, 2014, 256 s. ISBN 978-80-247-4435-3.
8. LEPIL, O. (2010). Teorie a praxe tvorby výukových materiálů: zvyšování kvality vzdělávání učitelů přírodovědných předmětů. (1. vyd.) Olomouc: Univerzita Palackého.
9. MAŇÁK, J., KNECHT, P. & JANÍK, T. (2008). Funkce učebnice v moderní škole. Brno: Paido.
10. MAŇÁK, Josef et al. Kapitoly z metodologie pedagogiky. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 1992. ISBN 80-210-1031-2.
11. PETTY, Geoffrey. Moderní vyučování: [praktická příručka]. Praha: Portál, 2013. ISBN 80-7178-070-7.
12. Prášilová, M. (2006). Tvorba vzdělávacího programu. Praha: Triton,
13. PRŮCHA, J. (1998). Učebnice: teorie a analýzy edukačního média: příručka pro studenty, učitele, autory učebnic a výzkumné pracovníky. Brno: Paido.
14. PRŮCHA, J. Moderní pedagogika. 2. přepracované a aktualizované vyd. Praha: Portál, 2002, ISBN 80-7178-6314

15. Rámcový vzdělávací program pro obor vzdělávání Kosmetické služby 69-41-L/01. (2007). Dokument MŠMT. Praha: NUOV.
16. SMOLÍKOVÁ, Kateřina. Manuál k přípravě školního (třídního) vzdělávacího programu mateřské školy. V Praze: Výzkumný ústav pedagogický v Praze, 2005. ISBN 80-87000-01-3.
17. SYSLOVÁ, Zora, Irena BORKOVCOVÁ a Jan PRŤCHA. Péče a vzdělávání dětí v raném věku: komparace české a zahraniční situace. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2014, 214 s. ISBN 978-80-7478-354-8.
18. TEPPERWEIN, Kurt., 1993, Umění lehce se učit: nové metody, které vám ulehčí učení. Překlad Blanka Kubisková. Pelhřimov: Stanovum, 157 s. ISBN 80-900784-4-3.
19. VALIŠOVÁ, A., KASÍKOVÁ, H., et al. Pedagogika pro učitele. Praha: Grada Publishing, a.s. 2007. 404 s. ISBN 978-80-247-1734-0
20. ZUJEV, D. (1986). Ako tvoriť učebnice. (1. vyd.) Bratislava: Slovenské pedagogické nakladateľstvo.

Internetové zdroje

21. Profil absolventa. Infoabsolvent [online]. 2013 [cit. 2016-10-20]. Dostupné z:<http://www.infoabsolvent.cz/Obory/KartaOboru/6941L01/Kosmeticke-sluzby>
22. Informace o zkráceném studiu oboru Kosmetické služby [online]. 2016 [cit.2016-11-01]. Dostupné z:<http://www.ssposbrno.cz/obory/zkracene-dennistudium/kosmeticke-sluzby>
23. Obor Kosmetické služby [online]. 2020 [cit.2020-02-03]. Dostupné z:
<https://www.stredniskoly.cz/obor/kosmeticke-sluzby.html>
24. <https://www.msmt.cz/vzdelavani/skolstvi-v-cr/skolskareforma/dokumenty-2>
25. <https://www.edu.cz/rvp-ramcove-vzdelavaci-programy/>
26. <https://revize-sov.edu.cz/>
27. <https://portal.gov.cz/informace/zakladni-vzdelavani-INF-94>
28. <https://www.msmt.cz/vzdelavani/skolstvi-v-cr/strategie-2030>

29. file:///C:/Users/NTB/Downloads/brozura_hlavni_smery_6.pdf

30. <https://www.narodnikvalifikace.cz/>

31. www.maturita.cermat.cz

Seznam tabulek

Tab. 1- tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička,

<https://www.narodnikvalifikace.cz/kvalifikace-1447-Kosmetikkosmeticka/revize-4769>

Tab. 2-15 - tabulka kvalifikační standardy, NSK, kosmetička

Tab. 16- MŠMT RVP Kosmetické služby, Rámcové rozvržení obsahu vzdělávání. (MŠMT RVP 69-41-L/01 Kosmetické služby, 2007)

Tab. 17- Odborné vzdělávání – kosmetická péče, RVP obor kosmetické služby

Tab. 18- Rámcové rozvržení obsahu vzdělávání, RVP obor kosmetické služby

Tab. 19- Začlenění průřezových témat, ŠVP

(<https://sos.ptksos.cz/upload/files/dokumenty/svp-kos.pdf>)

Seznam obrázků

Obr. 1- Schéma Strategie 2030+

Obr. 2 – Systém kurikulárních dokumentů ČR (Metodický portál RVP)

Obr. 3- Pedagogické projektování- projektová výuka a její možnosti, www.msvpraxi.cz

Obr. 4- Herbartův trojúhelník

Obr. 5- znázornění chlupu v kůži, zdroj: ŠZÚ, podklady pro biologickou olympiádu 2010-2011

Obr. 6- růstový cyklus chlupu, <https://www.biome.cz/rustovy-cyklus-ras>

Obr. 7- architektura obočí, <https://www.tetadrogerie.cz/clanky/krasa/oblicej/prirozene-oboci-upravte-ho-podle-typu-a-tvaru>

Obr. 8- úprava obočí nití, <https://nanobrow.cz/blog/post/tvarovani-oboci-krok-za-krokem-pinzeta-nit-nebo-vosk>

Obr. 9- Microblading obočí, zdroj: vlastní archiv

Obr. 10- Hair strokes permanentní make-up obočí u klientky s alopecií, zdroj: vlastní archiv

Obr. 11- Pudrový permanentní make-up obočí, zdroj: vlastní archiv

Seznam zkratek

RVP – Rámcový vzdělávací program

ŠVP – Školní vzdělávací program

SŠ – Střední škola

NVP – Národní vzdělávací program

MŠMT – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

ČR – Česká republika

TZV.- tak zvaná

SVP- speciální vzdělávací potřeby

BOZP- bezpečnost a ochrana zdraví při práci

ATD- a tak dále

NSK- Národní soustava kvalifikací

EQF- evropský rámec kvalifikace

DPP- dohoda o provedení práce

DPČ- dohoda o provedení činnosti

HPP- hlavní pracovní poměr